

PORTA
FIDEI

100 jaar

1924-2024

Speciale uitgave
voor de veertigdagentijd
als extra
bij Porta Fidei n° 93

Afgiftekantoor
Leuven Masspost
914880
maandlijks
(behalve in augustus)

RADIO MARIA

*Vuur ben Ik op aarde komen brengen,
en hoe verlang Ik dat het reeds oplaait!*
Lucas 12,49

Vastenkalender 2024

Op 10 mei 2024 vieren we de 100ste verjaardag van de geboorte van **priester Poppe** in de hemel. Deze vastenkalender geeft u de kans met hem kennis te maken aan de hand van zijn levensbeschrijving en door u voor iedere dag van de vastentijd een tekst uit de vele geschriften van zijn hand ter overweging aan u aan te bieden.

Rector Eduard Janssens

Gods Wil

Alles wat er voorvalt, hetzij blij, hetzij droevig, het is allemaal gekend en gewild door iemand, die u teder bemint: het is alles tevoren geschikt met wijsheid en met liefde tot uw geluk.

Alles, absoluut alles: hetzij schoon weer of slecht, hetzij koude of hitte, het komt allemaal van God.

Als gij dat zo opneemt in geest van geloof, dan zult gij daarin zien: niet harde, kwade wil, maar de Wil van God, die u teder bemint en u niets anders wil dan goed.

Ja, als gij zo wilt leren de Wil van God te zien in al die kleine dingetjes in al die onbeduidende voorvalletjes die elkaar opvolgen, ik verzeker u: dan zult gij zeer gelukkig zijn.

Denkt niet, dat gij enkel en alleen de Wil van God moet leren zien in de grote gebeurtenissen die in het leven maar zelden voorkomen. Neen, uw volmaaktheid bestaat er niet in heldendaden te verrichten. Wij zijn te zwak om grote wederwaardigheden en beproevingen te doorstaan.

Grote voorvallen zijn eerder zeldzaam, maar al die kleinigheden die u dagelijks lastig vallen, het zijn evenveel dingetjes die door God gewild zijn... en dat alles met het doel om uw leven te heiligen.

Uit 'Woordjes', serie A, Deel III

14 februari
Aswoensdag

*Uw Vader, die in het verborgene ziet,
zal het u vergelden.*

In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen: „Denkt er om: beoefent uw gerechtigheid niet voor het oog van de mensen, om de aandacht te trekken; anders hebt gij geen recht op loon bij uw Vader die in de hemel is. Wanneer gij dus een aalmoes geeft, bazuin het dan niet voor u uit zoals de huichelaars doen in de synagoge en op straat, opdat zij door de mensen geprezen worden. Voorwaar, Ik zeg u: Zij hebben hun loon al ontvangen. Als gij een aalmoes geeft laat uw linkerhand dan niet weten wat uw rechter doet opdat uw aalmoes in het verborgene blijve; en uw Vader die in het verborgene ziet, zal het u vergelden. Wanneer gij bidt, gedraagt u dan niet als de schijnheiligen die graag in de synagogen en op de hoeken van de straten staan te bidden om op te vallen bij de mensen. Voorwaar, Ik zeg u: Zij hebben hun loon al ontvangen! Maar als gij bidt, ga dan in uw binnenkamer, sluit de deur achter u en bid tot uw Vader, die in het verborgene is; en uw Vader, die in het verborgene ziet, zal het u vergelden. Wanneer gij vast, zet dan geen somber gezicht zoals de schijnheiligen; zij verstrakken hun gezicht om de mensen te tonen dat zij aan het vasten zijn. Voorwaar, Ik zeg u: Zij hebben hun loon al ontvangen. Maar als gij vast, zalf dan uw hoofd en was uw gezicht om niet aan de mensen te laten zien dat gij vast, maar vast voor uw Vader die in het verborgene is en uw Vader, die in het verborgene ziet, zal het u vergelden.”

Op een koude dag, 18 december 1890, werd in een kleine straat, het Visserstraatje, een van die kleine straatjes die uitlopen op de bedrijvige kade van Temse, een jongen geboren. Hij kreeg de naam: Edward Johannes Maria Poppe. Hij was het kind van Désiré Poppe en Jozefa Ogiers, die enkele jaren eerder een bescheiden bakkerij begonnen waren in dezelfde straat.

Dorre woestijn

Uw eerste vurigheid doet mij hopen, maar ik zal nog met meer zekerheid hopen als gij de 'droge' jaren na de vurigheid zult doorworsteld hebben. Ik zag reeds zo menig vriend wegwijnen in de droge jaren en verwelken zonder hoop op heropbloei, dat ik u wil verwittigen. Lieve Nestor, als de H. Communie zonder gemoedsbeweging wordt, als de gebeden niet meer uit een zoet gestemd hart ontvloeien, als ze quasi moeten ontworpen worden aan onze dorre lippen, als de broederlijkheid een last wordt, en de deugd een strijd, zullen wij dan geen gehoor verlenen aan twijfel en mistrouwen, zullen wij dan niet te angstig ons kwellen met de vraag of het beproeving is of straf is? Beste broeder, wist gij hoeveel roepingen tot heiligheid in die eerste dorre woestijn begraven liggen! Wees dus op uw hoede en doorlijd die droogte eerder dan ze te doorworstelen, liefde wordt lijden en lijden wordt liefde. Wees dus dankbaar als de droogte komt en volhard in uw edelmoedigheid en in uw eenvoudige kinderlijkheid. Volhard ook in uw openheid bij uw leidsman. Want eens die onvermijdelijke woestenijs door, hebt ge veel minder te vrezen.

Uit een brief aan zijn broer,
frater Nestor Jan, 1920

Lc. 9, 22-25

*Wie zijn leven verliest omwille van Mij
zal het redden.*

In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen: „De Mensenzoon, moet veel lijden en door de oudsten, hogepriesters en schriftgeleerden verworpen worden, maar na ter dood te zijn gebracht zal Hij op de derde dag verrijzen.” Maar tot allen sprak Hij: „Wie mijn volgeling wil zijn, moet Mij volgen door zichzelf te verloochenen en door elke dag opnieuw zijn kruis op te nemen. Want wie zijn leven wil redden zal het verliezen. Maar wie zijn leven verliest om Mijnen wil, die zal het redden. Wat voor nut heeft het voor een mens heel de wereld te winnen, als hij zichzelf hierdoor zijn ondergang en dood berokkent?”

Vergeet de VASTENACTIE van RADIO MARIA niet: BE49 7333 7333 7771

**15 februari
donderdag na
Aswoensdag**

De bakkerij was gelegen in de kelderverdieping. Op het gelijkvloers bevond zich de winkel en daarachter de enige woonkamer die dienst deed zowel als eetruimte, studeerplaats en als keuken. Er was een zeer klein bescheiden tuintje. In dat huis zouden 11 kinderen geboren worden uit het huwelijk Poppe - Ogiers. Acht daarvan zouden overleven. Drie stierven jong.

Jesus in het H. Sacrament

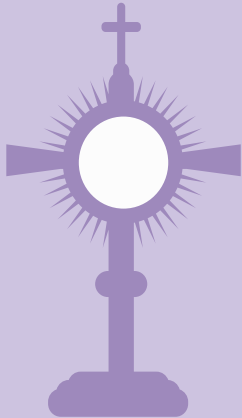
Jesus, in het Heilig Sacrament is geen dode persoon!
Nee vrienden, de H. Hostie is werkelijk de levende persoon van Christus.
Hij leeft daar op enige stappen van hier.
Hier woont iemand die meer is dan een gewoon mens; iemand die onze God is, onze Meester, onze Vriend, onze Koning; iemand die ons bemint.
Als gij met deze gedachten een kerk binnengaat:
"Hier woont Jezus. Hij kent mij. Hij zoekt mij, Hij verlangt naar mij, Hij verwacht mij..."
Dan zult gij gevoelens van eerherstel in u voelen.
Als gij u dan voorstelt, dat Jezus daar werkelijk is, niet voor zichzelf, maar uit liefde tot u, wetende dat Hij niet moet rekenen op veel wederliefde van uwentwege,
dan zult gij wel verlangen Hem te troosten, en nooit zullen u de gedachten ontbreken.

Uit 'Woordjes', serie A, deel III, blz. 149

**16 februari
vrijdag na
Aswoensdag**

*Wanneer de bruidegom van hen is weggenomen,
dan zullen zij vasten.*

Op zekere dag kwamen de leerlingen van Johannes tot Jezus met de vraag: „Waarom vasten wij en de Farizeeën wel, maar uw leerlingen niet?” Jezus sprak tot hen: „De vrienden van de bruidegom kunnen toch niet bedroefd zijn zolang de bruidegom bij hen is? Er zullen dagen komen dat de bruidegom van hen is weggenomen; dan zullen zij vasten.”

Edward kreeg de naam van zijn peter, een broer van vader Désiré, die in Brussel woonde, en die hij nauwelijks zou leren kennen omdat hij vroeg gestorven is. Het was hard werken in de bakkerij. Er was echter geen armoede in het gezin. De benarde levensomstandigheden van vele verpauperde gezinnen in het Vlaanderen van toen zou Edward enkel van buiten uit leren kennen.

Volharden in het gebed

Aanbidding moet onze offerande zijn.

Wanneer wij God beschouwen als de bron van ons leven.

Als het Wezen verenigd met ons eigen afhankelijk en zondig wezen.

Dankzegging moet onze offerande worden.

Wanneer wij God beschouwen als de liefdesbron, waaruit heel ons natuurlijk en bovennatuurlijk wezen als een onverdiende weldaad voortvloeit.

Smeking moet onze offerande zijn.

Wanneer wij de behoefte nagaan, waarin wij voortdurend verkeren om dat natuurlijk en bovennatuurlijk leven in ons te bewaren en te doen groeien.

Om geestelijke hulpmiddelen vraagt ons offerleven, om meer aan Jezus gelijkvormig te worden.

Tijdelijke gunsten kunnen soms ook nodig zijn om die gelijkvormigheid te bereiken of te onderhouden.

Maar alle smeken moet bezield zijn met offergeest, en alle gunsten worden ten slotte enkel gevraagd met het oog op onze gelijkvormigheid met Jezus.

'Als het ons zalig is', d.w.z. als het leidt tot ons doel:

"Gelijkvormig te worden aan het beeld van zijn Zoon". (Rom. 8,29)

Uit 'Geestelijke leiding', serie A, blz. 47

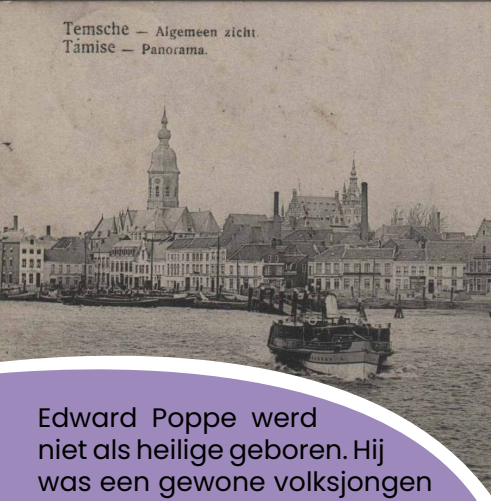
**17 februari
zaterdag na
Aswoensdag**

*Ik ben niet gekomen om rechtvaardigen te roepen,
maar zondaars, opdat ze zich bekeren.*

In die tijd, bij het tolhuis gekomen, richtte Jezus zijn blik op een tollenaar die daar zat, een zekere Levi. Hij zei tot hem: „Volg Mij.” De man stond op, liet alles achter en volgde Hem. Levi nu bood Hem in zijn huis een groot feestmaal aan, waarbij onder anderen talrijke tollenaars met hen aanlagen. De Farizeeën, met name de schriftgeleerden onder hen, morden daarover tegen zijn leerlingen: „Waarom – zeiden ze – eet en drinkt gij met tollenaars en zondaars?” Maar Jezus nam het woord en sprak: „Niet de gezonden hebben een dokter nodig maar de zieken. Ik ben niet gekomen om rechtvaardigen te roepen maar zondaars, opdat ze zich bekeren.”

Edward Poppe werd niet als heilige geboren. Hij was een gewone volksjongen uit het Temse van toen. De buurt waar het gezin Poppe woonde was een echte volksbuurt met vele arbeiders, scheepslui, kleine handelaars en vele herbergen. Edward zal zich altijd blijven beschouwen als een kind van het volk. Zijn familie was grotendeels liberaal van strekking. De vader van Edward echter was een grote 'fan' van priester Daens met zijn Christene Volkspartij, precies omdat hij voor de kleine man opkwam.

Zachtmoedigheid – Nederigheid

Zachtmoedigheid is het zout van de nederigheid, dat de nederigheid goed maakt en goed bewaart. Heerst ook gij door zachtmoedigheid?

Leert zo te handelen, gij die een hevig karakter hebt: kwaad worden is een vorm van hoogmoed, van eigenliefde. O, Jezus, maak mij zacht, zodat ik mij bedwinge!

Zo handelen... dan zal Jezus heersen over gans ons leven.

Dan zullen de zielen, die ons werden toevertrouwd, Jezus in ons herkennen.

Uit 'Woordjes' 62

18 februari
Eerste zondag
van de vastentijd

*Hij werd door de Satan op de proef gesteld
en de engelen bewezen Hem hun diensten.*

In die tijd dreef de Geest Jezus naar de woestijn.
Veertig dagen bracht Hij in de woestijn door,
terwijl Hij door de satan op de proef werd gesteld.
Hij verbleef bij de wilde dieren
en de engelen bewezen Hem hun diensten.
Nadat Johannes was gevangen genomen
ging Jezus naar Galilea
en verkondigde Gods Blijde Boodschap.
Hij zei: „De tijd is vervuld
en het Rijk Gods is nabij;
bekeert u en gelooft in de Blijde Boodschap.”

De dag na zijn geboorte werd Edward gedoopt in de Onze-Lieve-Vrouwkerk van Temse, een groots bouwwerk dat tot op heden de trots is van Temse.

Met dat doopsel begon voor Edward het christelijk leven en zou de H. Geest op hem rusten, die later grootse dingen in hem zou bewerken.

Opvolgers van Christus

Jezus is het hoofd van de kerk omdat Hij haar Stichter is en haar Bewaarder.

Als Godsgezant is Hij op de wereld neergedaald en met goddelijke macht bekleed, heeft Hij zijn kerk gesticht. Hij heeft twaalf apostelen uitgezonden op te prediken over heel de wereld.

Al diegenen die op het woord van de apostelen of van hun wettige opvolgers, Christus heerschappij erkennen, behoren tot de H. Kerk. Deze kerk wordt onophoudelijk aangevallen en bestreden, verdrukt en vervolgd. Maar Jezus bewaart zijn kerk en houdt haar recht te midden van alle stormen en orkanen volgens zijn goddelijke belofte: "Zie, ik ben met u tot het einde der tijden".

Jezus is de ware Priester, de ware Leraar, de ware Bestuurder, de ware Heiligmaker van u, van mij en van gans de H. Kerk.

De Paus de Bisschoppen en de Priesters zijn als het ware de zichtbare Christus: zij zetten bij ons zijn zending en zijn ambt voort en oefenen zijn macht uit.

Daarom zegt men: 'De priester is een tweede Christus'.

Ons waar onzichtbaar Hoofd is dus Jezus.

De Paus, de Bisschoppen, de Priesters zijn ons zichtbaar hoofd, waardoor Jezus onderricht, leidt en heilig maakt.

Zij zijn enkel Jezus' plaatsvervangers, Jezus' machtbekleders.

Zij zijn de voogden, die in Vaders plaats zijn huisgezin besturen.

**19 februari
maandag
in de eerste week
van de vastentijd**

*Al wat gij gedaan hebt voor een dezer geringsten van
mijn broeders hebt gij voor Mij gedaan.*

In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen: „Wanneer de Mensenzoon komt in zijn heerlijkheid en vergezeld van alle engelen, dan zal Hij plaats nemen op zijn troon van glorie. Alle volken zullen vóór Hem bijeengebracht worden en Hij zal ze in twee groepen scheiden, zoals de herder een scheiding maakt tussen schapen en bokken. De schapen zal Hij plaatsen aan zijn rechterhand maar

de bokken aan zijn linker. Dan zal de Koning tot die aan zijn rechterhand zeggen: Komt, gezegenden van mijn Vader, en ontvang het Rijk dat voor u gereed is vanaf de grondvesting der wereld. Want Ik had honger, en gij hebt Mij te eten gegeven, Ik had dorst, en gij hebt Mij te drinken gegeven, Ik was vreemdeling, en gij hebt Mij opgenomen, Ik was naakt, en gij hebt Mij gekleed, Ik was ziek, en gij hebt Mij bezocht, Ik was in de gevangenis, en gij hebt Mij bezocht. Dan zullen de rechtvaardigen Hem antwoorden en zeggen: Heer, wanneer hebben wij U hongerig gezien en U te eten gegeven, of dorstig en U te drinken gegeven? En wanneer zagen wij U als vreemdeling en hebben U opgenomen, of naakt en hebben U gekleed? En wanneer zagen we U ziek of in de gevangenis en zijn U komen bezoeken? De Koning zal hun ten antwoord geven: Voorwaar, Ik zeg u: al wat gij gedaan hebt voor een dezer

geringsten van mijn broeders hebt gij voor Mij gedaan. En tot die aan zijn linkerhand zal Hij dan zeggen: Gaat weg van Mij, vervloekten, in het eeuwig vuur dat bereid is voor de duivel en zijn trawanten. Want Ik had honger, en gij hebt Mij niet te eten gegeven, Ik had dorst, en gij hebt Mij niet te drinken gegeven; Ik was een vreemdeling, en gij hebt Mij niet opgenomen, naakt, en hebt Mij niet gekleed; Ik was ziek en in de gevangenis en gij zijt Mij niet komen bezoeken. Dan zullen ook zij antwoorden en zeggen: Heer, wanneer hebben wij U hongerig gezien, of dorstig of als vreemdeling, of naakt of ziek, of in de gevangenis, en hebben wij niet voor U gezorgd? Daarop zal Hij hun antwoorden: Voorwaar, Ik zeg u: Al wat gij niet voor een van deze geringsten hebt gedaan hebt gij ook voor Mij niet gedaan. En dezen zullen heengaan naar de eeuwige straf, maar de rechtvaardigen naar het eeuwig leven.”

Thuis in het gezin was alles katholiek. Dat was de grote verdienste van mama Poppe: Jozefa of Joske zoals zij in de volksmond genoemd werd. Zij was degene die het huishouden, de winkel en ook de opvoeding van de kinderen stuurde. En zij stuurde in de richting van een degelijke katholieke opvoeding. Stichtelijke verhalen vertellen, catechismuslessen opvragen, gezamenlijk gebed, het was de adem van het gezin. Deze christelijke levensstijl van een kleine huiskerk zou Poppe voor altijd tekenen en het zal ook altijd zijn model blijven van christelijke opvoeding: alles moest thuis beginnen !

Werk in alles met Jezus en Maria

Laat ons bidden en beminnen zonder maat!

Zonder maat hoor!

Jij persoonlijk hecht u maar altijd vaster en vaster aan Jezus en Maria:

loop niet achter het gevoelige, denk er zelf niet aan.

Vergeet uzelf uit liefde en in de liefde,

tracht uzelf in alles weg te cijferen

en in alles de wil van anderen te doen.

Hoe meer gijzelf verdwijnt, hoe beter uw werken zullen zijn,

want onze werken zijn maar van Jezus en Maria

voor zover wijzelf verdwijnen.

Wees daarin sterk en beslist en zeker.

Werk in alles met Jezus en Maria en blijf steeds offeren

om zo uw apostolaatsleven te bevruchten.

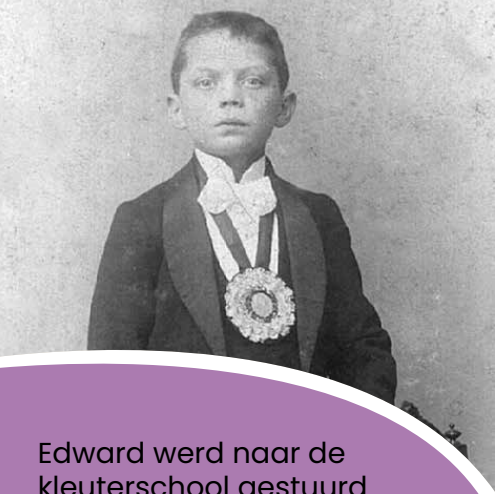
Uit 'Geestelijk Dagboek', XVI

Gij moet zo bidden.

**20 februari
dinsdag
in de eerste week
van de vastentijd**

In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen:
„Als gij bidt
gebruikt dan geen omhaal van woorden, zoals de heidenen;
want deze menen
dat zij door hun veelheid van woorden verhooring zullen vinden.
Volgt hun voorbeeld dus niet na,
want vóórdat gij Hem vraagt
weet uw Vader wat gij nodig hebt.
Gij moet daarom zo bidden:
Onze Vader die in de hemel zijt,
uw Naam worde geheiligd;
uw Rijk kome,
uw wil geschiede
op aarde zoals in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood.
En vergeef ons onze schulden,
zoals ook wij vergeven hebben aan onze schuldenaren.
En leid ons niet in bekoring,
maar behoed ons voor het kwaad.
Want als gij aan de mensen hun fouten vergeeft
zal uw hemelse Vader ook u vergeven;
maar als gij niet vergeeft aan de mensen
zal ook uw hemelse Vader uw fouten niet vergeven.”

Edward werd naar de kleuterschool gestuurd die bestuurd werd door de Zusters van de H. Vincentius van Delftinge.

Later ging hij naar de nieuw opgerichte school van de Broeders van Liefde in de Akkerstraat in Temse. Hij blonk er uit van ijver en vlijt. Hij behaalde zeer goede schoolresultaten.

Alles komt terecht

Woorden als 'misverstand, afval, lege kerk' moesten ons aanstonds doen zeggen:

"Alles vermag ik in Hem die mij sterkt" (Fil. 4, 13)

'Vervallen parochie', moeten ons dadelijk doen denken aan 't gebed van onze armen en zieken mensen.

Tegenwerking, kwaadwilligheid, moesten niet de echo opwekken van 'er is niets aan te doen, 't is al om zeep'.

Neen, zulke kruisen en wanhopige toestanden moesten ons dadelijk doen besluiten tot meer liefde, meer versterving, 5 minuutjes langer dankzeggen na de Mis! Als het zo is, dan is het in ons binnenste in orde.

En dan geraakt het ook wel eens in orde, buiten ons, in de kerk.

Ja, hoe hopeloos de toestand ons ook voorkomt, hoe ontredderd de parochie er ook bij ligt:

alles komt terecht, want Jezus is 'almachtig en getrouw in zijn beloften'!

Onverwacht komt er een lichtpunt aan de donkere hemel en de zon begint te schijnen.

Uit 'Geestelijke Leiding', serie A, blz. 102

**21 februari
woensdag
in de eerste week
van de vastentijd**

*Dit geslacht zal geen ander teken gegeven worden
dan het teken van Jona.*

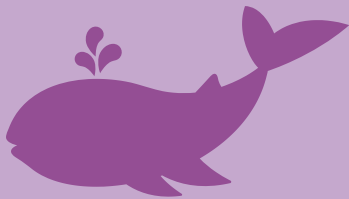
In die tijd, toen het volk samenstroomde begon Jezus te spreken:
„Dit geslacht is een verdorven geslacht:
het verlangt een teken;
maar geen ander teken zal het gegeven worden
dan het teken van Jona.

Zoals namelijk Jona een teken werd voor de Ninevieten,
zo zal ook de Mensenzoon het zijn voor dit geslacht.

De koningin van het Zuiden zal bij het oordeel opstaan
samen met de mensen van dit geslacht;

en zij zal hen veroordelen,
want zij kwam van het uiteinde der aarde
om te luisteren naar de wijsheid van Salomo:
welnu, hier is méér dan Salomo.

De mensen van Nineve zullen bij het oordeel opstaan
samen met dit geslacht
en zij zullen het veroordelen,
want zij hebben zich bekeerd op de prediking van Jona:
welnu, hier is méér dan Jona.”

Naast de lagere school was er ook nog ruimte en interesse voor tekenen en schilderen, dat leerde hij in de Tekenacademie van Temse. Ook muziek behoorde tot zijn interesse, hij leerde viool spelen bij de plaatselijke koster-organist. Deze had ook zijn mooie stem opgemerkt. Regelmatig moest Edward voortaan ook gaan zingen in de kerk tijdens de Mis of het Lof. Iedereen was vol lof over zijn mooi stemmetje.

Over het vasten

Jullie (tot zijn cibisten) moeten niet vasten; doch minstens in je ziel, zoniet in je lichaam moet je de versterving dragen.

Jullie moeten jullie ogen versterven, door jullie nieuwgierigheid te bedwingen.

Dit soort vasten is dikwijls beter dan het vasten van de maag.

Met de oren, juist zoals met de ogen!

Zoek niet naar 'nieuwttjes': dat betaamt niet.

Iemand die daarmee bezig is,

is niet bezig met God, maar met nietigheden.

Vooraf, versterf uw tong:

"Wie niet misdoet met de tong, is een volmaakt mens". (Jak. 3, 2)

Het is goed de tong te bedwingen.

We moeten dat doen van de vroege morgen tot de late avond.

Het doet geen nadeel aan de gezondheid.

Luister naar geen kritiek

noch kritikeer over gelijk welke zaak die lastig valt.

Als je de kleine zaken minacht, zal je stilaan grote zaken verzuimen.

Al die kleinigheden zijn zo vormend.

Indien ze goed en zacht gedaan worden,

zijn ze de grondslag en de bouwstof van onze heiligheid.

Uit 'Woordjes' Serie A, blz. 56 - 57

**22 februari
donderdag
in de eerste week
van de vastentijd**

**Cathedra van de
heilige apostel Petrus**

feest

*Gij zijt Petrus, en Ik zal u de sleutels geven
van het Rijk der hemelen.*

In die tijd, toen Jezus in de streek van Caesarea van Filippus gekomen was, stelde Hij zijn leerlingen deze vraag:

„Wie is volgens de opvatting van de mensen, de Mensenzoon?“

Zij antwoordden:

„Sommigen zeggen Johannes de Doper, anderen Elia, weer anderen Jeremia of een van de profeten.“

„Maar gij – sprak Hij tot hen – wie zegt gij dat Ik ben?“

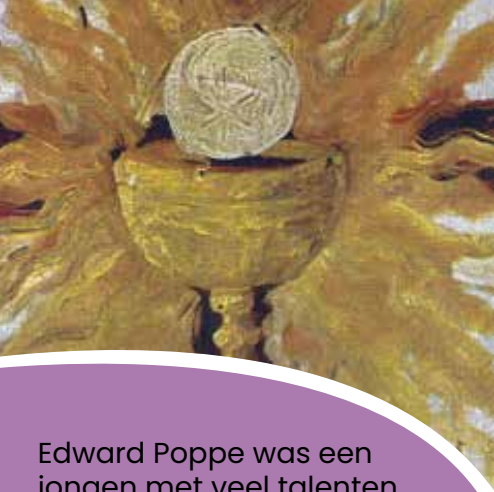
Simon Petrus antwoordde:

„Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God.“

Jezus hernam:

„Zalig zijt gij Simon, zoon van Jona,
want niet vlees en bloed hebben u dit geopenbaard
maar mijn Vader die in de hemel is.

Op mijn beurt zeg Ik u Gij zijt Petrus;
en op deze steenrots zal Ik mijn kerk bouwen
en de poorten der hel zullen haar niet overweldigen.
Ik zal u de sleutels geven van het Rijk der hemelen
en wat gij zult binden op aarde,
zal ook in de hemel gebonden zijn
en wat gij zult ontbinden op aarde,
zal ook in de hemel ontbonden zijn.“

Edward Poppe was een jongen met veel talenten. En deze jongen blonk niet alleen uit door zijn vlijt en intelligentie, hij was ook goed in catechese. Voor zijn Plechtige Communie nam hij ook daar de eerste prijs voor zijn rekening. Leefde er in deze prille kinderziel ook reeds het verlangen om priester te worden? Volgens zijn broer pater Jozef Poppe o.f.m. was dit inderdaad het geval. Hij zou nooit serieus aan iets anders gedacht hebben.

Het einde

Reeds tweemaal meende ik dicht bij het einde van mijn leven te zijn. In het voorgevoel van de dood krijgt alles zo een ware, een heldere betekenis.

Welnu, het trof mij diep in die ogenblikken, toen ik plots dacht: Edward, nu is het einde daar van uw leven, uw taak is af. Gij hebt gedaan...

Wat scheen het leven mij toen kostbaar!

Wat scheen mij elke dag onschatbaar!

Hoe betreurde ik dan elke ontrouw,

elke nalatigheid als een eeuwig verlies!

Hoe klaar bleek elke daad haar eeuwige weerklink te hebben in de zielen.

Wat dacht ik dan?

Ik verzuchte diep: kon ik nog éénmaal herbeginnen, nog éénmaal.

Wat zou ik de vernedering en de armoede beminnen.

Wat zou ik Jezus naakte evangelie omhelzen als mijn ware schat,

wat zou ik het menselijk opzicht verwaarlozen

en gans mijn ziel en al mijn liefde alleen op Jezus en Maria richten!

Uit 'Gewetensbrief' 28, blz. 136

**23 februari
vrijdag
in de eerste week
van de vastentijd**

Ga u eerst met uw broeder verzoenen.

In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen:

„Als uw gerechtigheid die van de schriftgeleerden en Farizeeën niet overtreft, zult gij zeker niet binnengaan in het Rijk der hemelen.

Gij hebt gehoord dat tot onze voorouders is gezegd: Gij zult niet doden.

Wie doodt zal strafbaar zijn voor het gerecht.

Maar Ik zeg u: Al wie vertoornd is op zijn broeder, zal strafbaar zijn voor het gerecht.

En wie tot zijn broeder zegt: raka,

zal strafbaar zijn voor het Sanhedrin;

en wie zegt: dwaas, zal strafbaar zijn met het vuur van de hel.

Als gij uw gave komt brengen naar het altaar

en daar schiet u te binnen dat uw broeder iets tegen u heeft,

laat dan uw gave voor het altaar achter,

ga u eerst met uw broeder verzoenen

en kom dan terug om uw gave aan te bieden.

Haast u het eens te worden met uw tegenpartij

zolang ge nog met hem onderweg zijt;

anders zou uw tegenpartij

u wel eens aan de rechter kunnen overleveren,

en de rechter u aan de gerechtsdienaar,

en zoudt gij in de gevangenis worden geworpen.

Voorwaar, Ik zeg u: Ge zult daar niet uitkomen

voordat ge tot de laatste penning hebt betaald.”

Na de lagere school volgde in hetzelfde instituut van de Broeders van Liefde de lagere middelbare school. Opnieuw was hij ook daar bij de eerste van de klas en leerde nu vlijtig Frans, Engels en Duits, talen die hem altijd zouden blijven boeien.

Werk in alles met Jezus en Maria

Laat ons bidden en beminnen zonder maat!

Zonder maat hoor!

Jij persoonlijk,

hecht u maar altijd vaster en vaster aan Jezus en Maria, loop niet achter het gevoelige, denk er zelfs niet aan.

Vergeet uzelf uit liefde en in de liefde,

tracht uzelf in alles weg te cijferen

en in alles de wil van anderen te doen.

Hoe meer gijzelf verdwijnt, hoe beter uw werken zullen zijn,

want onze werken zijn maar van Jezus en Maria

voor zover wijzelf verdwijnen.

Wees daarin sterk en beslist en zeker.

Werk in alles met Jezus en Maria en blijf steeds offeren,

om zo uw apostolaatsleven te bevruchten.

Uit 'Geestelijk Dagboek' XVI

**24 februari
zaterdag
in de eerste week
van de vastentijd**

Mt. 5, 43-48

*Weest volmaakt,
zoals uw Vader in de hemel volmaakt is.*

In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen:

„Gij hebt gehoord dat er gezegd is

Gij zult uw naaste beminnen en uw vijand haten.

Maar Ik zeg u:

Bemint uw vijanden en bidt voor wie u vervolgen,

opdat gij kinderen moogt worden van uw Vader in de hemel,

die immers de zon laat opgaan over slechten en goeden

en het laat regenen over rechtvaardigen en onrechtvaardigen.

Want als gij bemint die u beminnen,

wat voor recht op loon hebt gij dan?

Doen de tollenaars niet hetzelfde?

En als gij alleen uw broeder groet,

wat voor buitengewoons doet gij dan?

Doen de heidenen dat ook niet?

Weest dus volmaakt,

zoals uw Vader in de hemel volmaakt is.”

Er komt echter een nieuw element in zijn leven wanneer een priester uit Temse, E.H. De Sutter, aan mama Poppe voorstelt dat Edward bij hem Latijnse lessen zou kunnen volgen omdat hij in de jongen een priesterroeping zag. Joske is helemaal niet uit haar lood geslagen door de vraag van deze geestelijke en antwoord: "En wat dan met de zaak?" Joske zowel als vader Désiré hadden immers de bedoeling om Edward op leercontract te sturen om 'pâtissier' te worden.

Over de versterving

Sommige mensen zijn bang voor de versterving.

Andere mensen denken er zelfs niet aan.

Velen zijn in de mening

dat ze wel in de hemel zullen komen zonder versterving.

Die mensen zijn mis, nietwaar?

Jezus denkt er anders over, niet?

Om naar de hemel te gaan moeten wij Jezus volgen.

"Wie mijn volgeling wil zijn, zegt Jezus, moet mij volgen door aan zichzelf te verzaken en zijn kruis op te nemen."

Aan zichzelf verzaken, dat is versterving doen;

zijn kruis opnemen, dat is versterving doen.

Jezus heeft niet gezegd "Wie naar de hemel wil gaan moet enkel maar bidden en naar de kerk gaan!"

"Doet boete", zegt Jezus, "anders gaat gij verloren."

"Zalig de armen", zegt Jezus. "Zalig de lijdende", zegt Jezus, "zalig die vervolgd worden".

Bidden én boete. Het gebed én het kruis! Ziedaar onze wapens!

Dat zijn de sleutels van de hemel.

Uit 'Zonnestraaltjes', Averbode 1924

Dit is mijn Zoon, de Welbeminde.

25 februari
tweede zondag
van de vastentijd

In die tijd nam Jezus Petrus, Jakobus en Johannes met zich mee en bracht hen boven op een hoge berg waar zij geheel alleen waren. Hij werd voor hun ogen van gedaante veranderd: zijn kleet werd glanzend en zo wit als geen bleker ter wereld maken kan. Elia verscheen hun samen met Mozes en zij onderhielden zich met Jezus. Petrus nam het woord en zei tot Jezus:
„Rabbi, het is goed dat we hier zijn.
„Laten we drie tenten bouwen,
een voor U, een voor Mozes en een voor Elia.”
Hij wist niet goed wat hij zei,
want ze waren allen geheel verbluft.
Een wolk kwam hen overschaduwen
en uit die wolk klonk een stem:
„Dit is mijn Zoon,
de Welbeminde, luistert naar Hem.”
Toen ze rondkeken,
zagen ze plotseling niemand anders bij hen dan alleen Jezus.
Onder het afdalen van de berg
verbod Jezus hun aan iemand te vertellen wat ze gezien hadden,
voordat de Mensenzoon uit de doden zou zijn opgestaan.
Zij hielden het inderdaad voor zich,
al vroegen zij zich onder elkaar af
wat dat opstaan uit de doden mocht betekenen.

Vermoedelijk was dit niet de droom van Edward zelf want bij de beslissing dat hij Latijnse lessen zou mogen volgen om daarna naar het college in Sint-Niklaas te gaan om er 'voor priester' te gaan studeren sprong hij een gat in de lucht. In 1905 start hij dan zijn studies in de Latijnse humaniora aan het college te Sint-Niklaas.

Versterving uit liefde

Aan de hand van een tekst van de H. Franciscus van Sales, schrijft Pr. Poppe over versterving het volgende:

“Verstervingen hangen niet in de lucht, maar zijn te nemen in het dagelijks leven van eenieder, in de kleinigheden en tegenkantingen.”

De versterving is enkel waard wat de liefde waard is waarmee zij verricht wordt.

De liefde beheerst alles.

Zonder liefde heeft de lichamelijke boete geen waarde.

En hier heb ik eens een mooie gedachte gehoord van een kind.

Ik vroeg in een les een voorbeeld van versterving.

Een kind zei: “Geen koffie drinken bij de eerste boterham.”

Ik dacht dat het goed was, maar een ander kind stak de vinger op en zei: “Dat is maar een halve, er moet nog een gedachte bij zijn: het moet voor U mijn Jezus”.

Hoe waar, hoe waar!

Doe jij al je verstervingen met een korte gedachte erbij:

“Uit liefde voor U, voor de zielen, voor uw glorie”.

Uit 'Woordjes', 18 februari 1923

**26 februari
maandag
in de tweede week
van de vastentijd**

Spreekt vrij en ge zult vrijgesproken worden.

In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen:
„Weest barmhartig zoals uw Vader barmhartig is.
Oordeelt niet,
dan zult ge niet geoordeeld worden.
Veroordeelt niet,
dan zult ge niet veroordeeld worden.
Spreekt vrij
en ge zult vrijgesproken worden.
Geeft
en u zal gegeven worden
een goede, gestampde, geschudde en overlopende maat
zal men u in de schoot storten.
De maat die gij gebruikt
zal men ook voor u gebruiken.”

Ik ben het niet meer die leef

Trachten wij deze maand een grote geest van geloof te steken in onze omgang met Maria. Want daar is onze overwinning in gelegen, in ons geloof.

Laten wij al onze gesprekken, al onze bezigheden onder de invloed van Maria brengen. Daarom voor elke geestelijke oefening of ander werk, Maria aanspreken, teneinde door Haar bemiddeling de genade te bekomen om dit werk goed te doen, werkelijk ter ere Gods!

“Moeder, Gij zijt de Middelaressen van alle genade. Gij kunt mij helpen...”.

Vervolgens, gedurende enkele ogenblikken, houdt u stil, in grote geest van geloof onder Haar invloed. Wees ervan overtuigd, beste vrienden, uit uw eigen kunt gij niets. Daarom vraag Maria haar voorspraak.

Onthoud het goed. Maria's invloed is niets anders dan Jezus' manier van denken en voelen die ons wordt meegedeeld. Hierin bestaat Maria's werking in ons: Christus in ons te vormen, om ons gelijkvormig te helpen worden aan Jezus zodat wij tenslotte mogen zeggen: “Ik ben het niet meer die leef maar Jezus is het die leeft in mij”. Ik denk zoals Hij denkt, ik wil zoals Hij wil, ik handel zoals Hij handelt.

Edward Poppe was gelukkig, maar het zou nog wel een tijdje duren vooraleer de gevoelige jongen die Edward was echt thuis zou komen in het college waarvan de leerlingen bijna allemaal uit de bevoorrechte klassen kwamen en hij was maar de zoon van een bakkertje uit Temse die dank zij een beurs nu aan dit prestigieus college kon studeren.

27 februari
dinsdag
in de tweede week
van de vastentijd

Zelf handelen zij niet naar hun woorden.

In die tijd sprak Jezus tot het volk en tot zijn leerlingen:

„Op de leerstoel van Mozes hebben de schriftgeleerden en de Farizeeën plaats genomen.

Doet en onderhoudt daarom alles wat zij u zeggen, maar handelt niet naar hun werken; want zelf handelen ze niet naar hun woorden.

Zij maken bundels van zware, haast ondraaglijke lasten en leggen die de mensen op de schouders, maar zelf zullen ze er geen vinger naar uitsteken.

Alles wat zij doen doen zij om bij de mensen op te vallen; zij maken immers hun gebedsriemen breed en hun kwasten groot,

ze zijn belust op de ereplaats bij de maaltijden

en de voornaamste zetels in de synagogen,

ze laten zich graag groeten op de markt

en willen door de mensen rabbi genoemd worden.

Maar gij moet u geen rabbi laten noemen.

Gij hebt maar één Meester en gij zijt allen broeders.

En noemt niemand van u op aarde ‘vader’;

gij hebt maar één Vader, de hemelse.

En laat u ook geen ‘leraar’ noemen;

gij hebt maar één leraar, de Christus.

Wie de grootste onder u is moet uw dienaar zijn.

Alwie zichzelf verheft zal vernederd

en wie zichzelf vernedert zal verheven worden.”

Nu Edward aan het college studeert kan hij ook lid worden van de studentenbond van Temse: 'Temse Voorwaarts'. Het is een hele eer voor Edward met een al bij al toch bescheiden afkomst. Van deze studentenbond maken immers meestal jongens deel uit van een ietwat betere afkomst. Naar ons oordeel stoort Edward zich daar niet te veel aan. Integendeel, de studentenbond zal een groot deel van zijn jeugd bezielen.

Verloren zonen

“Geloof, beste mensen, dat je door Hem bemind wordt: geloof, dat je Maria's liefdesvrucht zijt; geloof, o ja, ondanks alles, geloof en blijft geloven, dat God de afgedwaalde zielenwereld nog altijd bemint; geloof dat God nog altijd met angstig hart zoekt naar het honderdste schaap en met open armen uitkijkt naar verloren zonen. Geloof in de liefde”!

Uit 'Sicuti Fratres' II, blz. 80

28 februari
woensdag in de
tweede week
van de vastentijd

De hogepriesters en de schriftgeleerden zullen Jezus ter dood veroordelen.

Toen Jezus van plan was naar Jeruzalem te gaan nam Hij de twaalf apart en onderweg sprak Hij tot hen: „Wij gaan nu naar Jeruzalem, waar de Mensenzoon aan de hogepriesters en schriftgeleerden zal worden overgeleverd. Zij zullen Hem ter dood veroordelen en aan de heidenen overleveren om Hem te bespotten, te geselen en te kruisigen; maar op de derde dag zal Hij verrijzen.”

Toentertijd trad de moeder van de zonen van Zebedeüs samen met hen op Jezus toe en wierp zich voor zijn voeten om Hem iets te vragen. Hij sprak tot haar: „Wat verlangt ge?” Zij antwoordde Hem: „Laat deze twee jongens van mij in uw Koninkrijk zitten, één aan uw rechter- en één aan uw linkerhand.” Maar Jezus antwoordde: „Gij weet niet wat ge vraagt. Zijt gij in staat de beker te drinken die ik ga drinken?”

Zij zeiden hem: „Ja, dat kunnen wij.”

Hij sprak: „Inderdaad, mijn beker zult gij drinken, maar het is niet aan Mij u te doen zitten aan mijn rechter- of linkerhand, omdat alleen zij dit verkrijgen voor wie mijn Vader dit heeft bereid.”

Toen de tien anderen dit hoorden werden zij kwaad op de beide broers. Jezus echter riep hen bij zich en sprak: „Gij weet dat de heersers der volkeren hen met ijzeren vuist regeren en dat de groten misbruik maken van hun macht over hen. Dit mag bij u niet het geval zijn; wie onder u groot wil worden moet dienaar van u zijn, en wie onder u de eerste wil zijn moet slaaf van u wezen, zoals ook de Mensenzoon niet gekomen is om gediend te worden, maar om te dienen en zijn leven te geven als losprijs voor velen.”

Hij speelt er toneel, geeft er voordrachten, schrijft gedichten, ze maken samen uitstapjes, houden zangstonden, gaan samen naar de 'bondsmis' en ze zijn vooral Vlaams georiënteerd. Edward Poppe zal hier zijn romantisch flamingantisme aanscherpen. Later zal hij zelfs voorzitter worden van deze bond en dat met een zeker gezag. Als Poppe sprak, werd er geluisterd. In het college te Sint-Niklaas gaan de studies opperbest. Ook hier is hij ofwel de eerste of de tweede van de klas.

De geur van Jezus Christus

O, wat zou je dag blij worden,
indien je hem doorbrengt voor Jezus en Maria,
met Jezus en Maria!

Wat zou je werk, ook het onaangename, blij en verdienstelijk zijn,
indien jet het zou doen voor Jezus en Maria!

Ja, ook je gedrag met vrienden, broers en zussen
zou erbij verbeteren.

Want de mensen worden het goed gewaar in de omgang,
indien iemand leeft met Jezus!

Immers, dan geurt Jezus' leven door het onze.

Dan hebben wij iets van de klank van Jezus' stem
in onze woorden.

Dan straalt er iets van Jezus' goedheid over ons aangezicht.

Dan ligt er iets van Jezus in alles.

Dan zijn we zoals Sint-Paulus het zegt:

"De goede geur van Jezus Christus bij de mensen".

**29 februari
donderdag
in de tweede week
van de vastentijd**

*Gij hebt uw deel van het goede gekregen
en Lazarus viel het kwade ten deel.*

Nu ondervindt hij vertroosting en wordt gij gefolterd.

In die tijd zei Jezus tot de Farizeeën: „Er was eens een rijk man die in purper en fijn linnen gekleed ging en iedere dag uitbundig feest vierde, terwijl een arme, die Lazarus heette, met zweren overdekt voor de poort lag. Hij verlangde er naar zijn honger te stillen met wat bij de rijkaard van de tafel viel. Maar er kwamen alleen honden die zijn zweren likten. Nu gebeurde het dat de arme stierf en door de engelen in de schoot van Abraham werd gedragen. De rijke stierf ook en kreeg een eervolle begrafenis. In de onderwereld, ten prooi aan vele pijnen sloeg hij zijn ogen op en zag van verre Abraham en Lazarus in diens schoot. Toen riep hij uit: Vader Abraham, ontferm u over mij en geef Lazarus opdracht de top van zijn vinger in water te dopen en mijn tong daarmee te komen verfrissen, want ik word door de vlammen hier gefolterd. Maar Abraham antwoordde: Mijn zoon, herinner u hoe gij tijdens uw leven uw

deel van het goede hebt gekregen en hoe op gelijke manier aan Lazarus het kwade ten deel viel daarom ondervindt hij nu hier de vertroosting maar wordt gij gefolterd. Daarenboven gaapt er tussen ons en u voorgoed een wijde kloof, zodat er geen mogelijkheid bestaat, – zelfs als men het zou willen – van hier naar u te gaan noch van daar naar ons te komen.

De rijke zei: Dan vraag ik u, vader Abraham, dat gij hem naar het huis van mijn vader wilt sturen, want ik heb nog vijf broers; laat hij hen waarschuwen opdat zij niet eveneens in deze plaats van pijniging terecht komen. Maar Abraham sprak: Zij hebben Mozes en de profeten; laat ze naar hen luisteren. Maar hij zei: Och neen, vader Abraham! Maar als er een uit de doden naar hen toegaat, zullen ze zich bekeren. Hij echter sprak tot hem: Als ze naar Mozes en de profeten niet luisteren, zullen ze zich ook niet laten overreden als er iemand uit de doden opstaat.”

In het gezin Poppe evenwel doet er zich een groot drama voor. In 1907 sterft vader Désiré Poppe. Financieel is dit een ramp, maar emotioneel nog veel meer, er zijn 8 kinderen zonder vader, en wat nu met de zaak? En wat nu met de studies van Edward? Edward stelt voor om voorlopig uit werken te gaan als bediende om zodoende de financiële situatie van het gezin te redden.

Eucharistie en leven

Wat is er vandaag te doen? De klas, lesgeven... Jezus, daar vergeet ik U zolang! Help mij, ik moet ook op bezoek vanmiddag. Jezus, ik moet bezoek ontvangen... Laat mij dat doen voor U, Jezus, zoals Jijzelf het zou doen...

Mijn meditatie trekt mij zo weinig aan; Jezus, help me mezelf te overwinnen, dat ik er mee begin... En na de meditatie leef ik zo verstrooid; Jezus, help mij mijn meditatie te beleven. Als ik zo mijn dankzegging doe, breng ik mijn dag onder de invloed van de Heilige Eucharistie. Zo wordt mijn werk bovennatuurlijk werk!

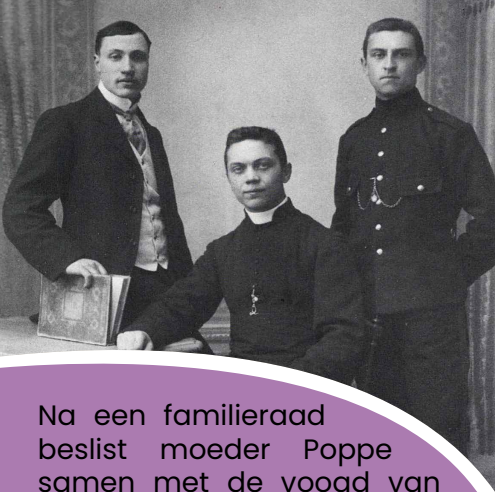
De Eucharistie werkt zijn kracht uit in de ziel, maar in de meditatie moeten wij verder verteren wat wij ontvingen in de H. Mis. "Treed in de binnenkamer". Daar vinden en horen we Hem, die anders niet te horen is... Hij spreekt zo stil, zo goddelijk stil! Daar antwoordt Jezus op onze vragen, soms zonder dat wij ze onder woorden moeten brengen. Hij kent die taal. Hij verstaat ons en antwoordt zonder woorden. In dat binnenkamertje worden we klaar gemaakt om daarbuiten apostelen te zijn. Daar vloeien Jezus' gedachten over in ons hart, daar krijgen wij in ons ellendig hart Jezus' gesteltenissen voor de arme mensen, voor de kinderen en worden we zo krachtig door Hem opgenomen dat we geen arme mens meer kunnen zien zonder Hem te beminnen; dat we geen kind meer kunnen zien zonder het te willen redden voor Jezus. Zonder meditatie is het niet mogelijk Jezus' Geest in ons over te nemen.

Dat is de erfgenaam: laten wij hem vermoorden.

In die tijd sprak Jezus tot de hogepriesters en de oudsten van het volk: „Luistert naar een andere gelijkenis: Er was eens een landeigenaar die een wijngaard aanlegde; hij zette er een heining omheen, hakte een wijnpers erin uit en bouwde een wachttoren. Daarop verpachtte hij hem aan wijnbouwers en vertrok naar den vreemde. Toen de tijd van de oogst gekomen was zond hij zijn dienaars naar de wijnbouwers om de opbrengst in ontvangst te nemen. Maar de wijnbouwers grepen zijn dienaars vast. Zij mishandelden de een, doodden de ander en stenigden een derde. Daarop zond hij andere dienaars, talrijker dan de eersten; maar zij behandelden hen op dezelfde manier. Tenslotte stuurde hij zijn zoon naar hen toe, in de veronderstelling dat zij zijn zoon wel zouden ontzien. Maar toen de wijnbouwers de zoon zagen, zeiden ze onder elkaar: Dat is de erfgenaam; vooruit, laten we hem vermoorden en ons zijn erfenis toeëigenen. Ze grepen hem vast, wierpen hem de wijngaard uit en doodden hem. Wanneer nu de eigenaar van de wijngaard komt, wat zal hij dan wel met die wijnbouwers doen?” Ze antwoordden Hem: „Hij zal die ellendelingen een ellendige dood doen sterven en zijn wijngaard zal hij aan andere wijnbouwers verpachten, die hem de opbrengst op de vastgestelde tijd zullen afdragen.” Toen sprak Jezus tot hen: „Hebt gij nooit in de Schrift gelezen. De steen die de bouwlieden hebben afgekeurd is juist de hoeksteen geworden. Op last van de Heer is dat gebeurd en het is wonderbaar in onze ogen. Daarom zeg Ik u: het Rijk Gods zal u ontnomen worden en gegeven aan een volk dat wel de vruchten daarvan opbrengt.” Toen de hogepriesters en Farizeeën zijn gelijkenissen gehoord hadden begrepen ze dat Hij over hen sprak. Zij zonnen dus op een middel om zich van Hem meester te maken maar ze waren bang voor het volk omdat men Hem voor een profeet hield.

**1 maart
vrijdag
in de tweede week
van de vastentijd**

Na een familiaaraad beslist moeder Poppe samen met de voogd van de kinderen dat Edward verder moet studeren 'voor priester'. Dat is voor Edward een hele opluchting. Maar net nu rijzen er echter enige twijfels in de ziel van de jonge Edward. Is priester worden wel iets voor hem? En als het toch priester is, welke vorm dan, seculier priester of monnik. Het contemplatieve leven trekt hem wel aan, de rust en de stilte van een abdij, zou dat niet eerder iets voor hem zijn? Het is pas de retraite op het einde van zijn humaniora die uitsluitsel zal brengen.

Heiligheid

Heiligheid eist voortdurende waakzaamheid en evenzeer trouwe ingetogenheid, om de werken van Gods genade te kunnen waarnemen en involgen.

Heiligheid eist eindeloze toegevendheid én eeuwige vastheid. Onafgebroken streven naar 'meer', maar met kalm berusten.

Heiligheid vraagt alles én met maat. Bescheidenheid én beslistheid.

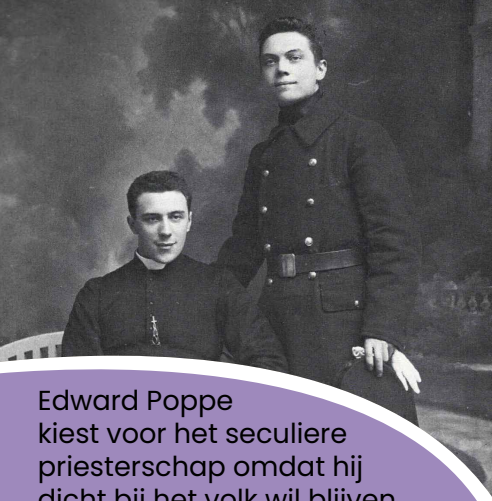
2 maart zaterdag in de tweede week van de vastentijd

Uw broer was dood en is levend geworden.

In die tijd kwamen telkens weer tollenaars en zondaars van allerlei slag bij Jezus om naar Hem te luisteren. De Farizeeën en de schriftgeleerden morden daarover en zeiden: „Die man ontvangt zondaars en eet met hen.” Hij hield hun deze gelijkenis voor: „Een man had twee zonen. Nu zei de jongste van hen tot zijn vader: Vader geef mij het deel van het bezit waarop ik recht heb. En hij verdeelde zijn vermogen onder hen. Niet lang daarna pakte de jongste zoon alles bij elkaar en vertrok naar een ver land. Daar verkwistte hij zijn bezit

in een losbandig leven. Toen hij alles opgemaakt had kwam er een verschrikkelijke hongersnood over dat land en hij begon gebrek te lijden. Nu ging hij in dienst bij een der inwoners van dat land die hem het veld in stuurde om varkens te hoeden. En al had hij graag zijn buik willen vullen met de schillen die de varkens aten, niemand gaf ze hem. Toen kwam hij tot nadenken en zei: Hoeveel dagloners van mijn vader hebben eten in overvloed, en ik verga hier van de honger. Ik ga weer naar mijn vader en ik zal hem zeggen: Vader, ik heb misdaan tegen de hemel en tegen u; ik ben niet meer waard uw zoon te heten maar neem mij aan als een van uw dagloners. Hij ging dus op weg naar zijn vader. Zijn vader zag hem al in de verte aankomen en hij werd door medelijden bewogen; hij snelde op hem toe viel hem om de hals en kuste hem hartelijk. Maar de zoon zei tot hem: Vader, ik heb misdaan tegen de hemel en tegen u; ik ben niet meer waard uw zoon te heten. Doch de vader gelastte zijn knechten: Haalt vlug het mooiste kleed en trekt het hem aan, steekt hem een ring aan zijn vinger en trekt hem sandalen aan. Haalt het gemeste kalf en slacht het; laten we

eten en feestvieren, want deze zoon van mij was dood en is weer levend geworden, hij was verloren en is teruggevonden. Ze begonnen dus feest te vieren. Intussen was zijn oudste zoon op het land. Toen hij echter terugkeerde en het huis naderde hoorde hij muziek en dans. Hij riep een van de knechten en vroeg wat dat te betekenen had. Deze antwoordde: Uw broer is thuisgekomen en uw vader heeft het gemeste kalf laten slachten omdat hij hem gezond en wel heeft teruggekregen. Maar hij werd kwaad en wilde niet naar binnen. Toen zijn vader naar buiten kwam en bij hem aandrong gaf hij zijn vader ten antwoord: Al zoveel jaren dien ik u en nooit heb ik uw geboden overtreden, toch hebt gij mij nooit een bokje gegeven om eens met mijn vrienden feest te vieren. En nu die zoon van u is gekomen die uw vermogen heeft verbrast met slechte vrouwen, hebt ge voor hem het gemeste kalf laten slachten. Toen antwoordde de vader: Jongen, jij bent altijd bij me en alles wat van mij is is ook van jou. Maar er moet feest en vrolijkheid zijn, omdat die broer van je dood was en levend is geworden, verloren was en is teruggevonden.”

Edward Poppe kiest voor het seculiere priesterschap omdat hij dicht bij het volk wil blijven. Daarmee blijft hij zowel trouw aan zichzelf als aan de vraag van zijn vader toen hij hem over zijn roeping had verteld: "je mag priester worden, maar geen priester voor de rijken, maar voor de armen." De knoop is doorgehakt, maar er komt nog een ernstige beproeving zijn pad kruisen. In de laatste maand van zijn humaniorastudies, moet hij forfait geven voor de examens.

Wat is God

Wij beelden ons in, dat God een 'stijverik' is, een groot oog in een driehoek, of nog een oude, stuurse man. Totaal mis: God is goed! God is liefde.

Ik stel mij altijd de zachtzinnigste mens voor die ik ken, en zeg dan:

"Dat in de oneindigheid, dat moet toch iets zijn... en dat is God"!

Uit 'Geestelijke Leiding', serie A, blz. 34-35

3 maart
derde zondag
van de vastentijd

*Breekt deze tempel af
en in drie dagen zal ik hem doen herrijzen.*

Toen het paasfeest der Joden nabij was ging Jezus op naar Jeruzalem. In de tempel trof Hij de verkopers aan van runderen, schapen en duiven en ook de geldwisselaars die daar zaten. Hij maakte van touwen een gesel, dreef ze allemaal uit de tempel, ook de schapen en de runderen; het kleingeld van de wisselaars veegde Hij van de tafels en Hij wierp die omver. En tot de duivenhandelaars zei Hij: „Weg met dit alles! „Maakt van het huis van mijn Vader geen markthal!“ Zijn leerlingen herinnerden zich dat er geschreven staat: De ijver voor Uw huis zal mij verteren. De Joden richtten zich tot Hem met de woorden: „Wat voor teken kunt Gij ons laten zien dat Gij dit doen moogt?“ Waarop Jezus hun antwoordde: „Breekt deze tempel af en in drie dagen zal Ik hem doen herrijzen.“ Maar de Joden merkten op: „Zesenvertig jaar is aan deze tempel gebouwd; zult Gij hem dan in drie dagen doen herrijzen?“ Jezus echter sprak over de tempel van zijn lichaam. Toen Hij dan ook verrezen was uit de doden herinnerden zijn leerlingen zich dat Hij dit gezegd had, en zij geloofden in de schrift en in het woord dat Jezus gesproken had. Terwijl Hij bij gelegenheid van het paasfeest in Jeruzalem was, begonnen er velen in zijn Naam te geloven bij het zien van de tekenen die Hij deed. Maar Jezus van zijn kant had geen vertrouwen in hen omdat Hij allen kende. Hij wist wat er in de mens stak en daarom was het niet nodig dat iemand Hem over de mens inlichtte.

Hij maakt een soort crisis door met hevige hoofdpijn, koortsaanvallen en waanbeelden die de slaapzaal van de internen in rep en roer zetten. Er zit niets anders op dan de rust en de zorgen van moeder Poppe op te zoeken in Temse.

Na enkele weken is hij weer de oude, de examens mist hij voor het grootste deel en daarmee ook de eerste plaats in de klas.

Dagelijkse opdracht

In je morgengebed
of bij de aanvang van een nieuw jaar
kan je zeggen:

“Mijn Heer en mijn God,
ik draag je op, mijn ziel en mijn lichaam, mijn gedachten,
mijn woorden en mijn werken, mijn vreugden en mijn lijden...
van deze dag of van het jaar, tot uw eer en glorie”.

Door deze opdracht maak je van de dag
of van het ganse jaar een gebed.

Een gebed zonder woorden.

Door deze opdracht zeg je aan God:

Met mijn mond kan ik niet voortdurend bidden
of vrome woorden zeggen.

Maar ik zal al mijn werkzaamheden doen,
omdat Jij ze mij oplegt
en omdat ik je graag zie.

En zo zal elk werk dat ik doe, mijn schrijven, mijn studie,
mijn ontspanning een voortdurend gebed zijn tot U.

Uit 'Zonnestraaltjes', blz. 60

**4 maart
maandag
in de derde week
van de vastentijd**

*Zoals Elia en Elisa
wordt Jezus niet enkel tot de Israëlieten gezonden.*

Toen Jezus in Nazaret kwam,
zei hij tot het volk in de synagoge:
„Voorwaar, Ik zeg u:
geen profeet wordt aanvaard in zijn eigen vaderstad.
En het is waar wat Ik u zeg:
in de tijd van Elia immers,
toen de hemel drie jaar en zes maanden gesloten bleef
en een grote hongersnood uitbrak over het hele land,
waren er veel weduwen in Israël;
toch werd Elia tot niemand van haar gezonden
dan tot een weduwe te Sarepta, in het gebied van Sidon.
En in de tijd van de profeet Elisa
waren er vele melaatsen in Israël;
toch werd niemand van hen gereinigd,
behalve de Syriër Naäman.”
Toen ze dit hoorden,
werden allen die in de synagoge waren woedend.
Ze sprongen overeind,
joegen Hem de stad uit en dreven Hem voort
tot aan de steile rand van de berg waarop hun stad gebouwd was,
om Hem daar in de afgrond te storten.
Maar Hij ging midden tussen hen door en vertrok.

Kruisdrager Jezus achterna

Mochten we de mensen meer rechtstreeks leiden tot de ware levensbron, de Heilige Liturgie, dan zou elke christen zich meer beschouwen als leerling van de gekruisigde Meester en een kruisdrager, Jezus achterna. Hij zou minder onthutst zijn wanneer ziekte, kwelling en vervolging hem overvallen.

Hij zou beter Gods Voorzienigheid erkennen in zijn lijden, en gemakkelijker zijn kruisjes dragen, die elk christelijk leven meebrengt.

Hij zou zijn klein, eentonig, dagelijks kruis heiligen, het dragen met geduld en liefde, in vereniging met de gekruisigde Christus, zijn voorbeeld.

Hij zou getrouw zijn lijden verenigen met het Goddelijk Offer van het altaar, met de Hostie, waarmee hij zich zo dikwijls voedt tijdens het liturgisch offer. De verstandige en werkdadige deelneming aan de liturgie zou de christen doen begrijpen dat het doel van alle leven is om gelijkvormig te maken aan het beeld van de Zoon Gods, in vereniging met onze broeders.

Uit 'Gemeenzame gesprekken over de Heilige Mis',
door benedictines, Ora et Labora, blz. 5

Die eerste plaats kwam hem wel toe!
Op algemene vraag van de medestudenten krijgt Edward Poppe de prijs van uitmuntendheid en vlijt uit de handen van Monseigneur Stillemans, bisschop van Gent die de prijsuitreiking in het college voorziet.

Hij is het ook die beslist om de kandidaat seminarist Edward Poppe naar Leuven te sturen om er filosofie te studeren.

**5 maart
dinsdag
in de derde week
van de vastentijd**

*Wie zijn broeder niet van harte vergiffenis schenkt,
hem zal ook de Vader niet vergeven.*

In die tijd kwam Petrus naar Jezus toe en sprak: „Heer, als mijn broeder tegen mij misdoet, hoe dikwijls moet ik hem dan vergeven? Tot zevenmaal toe?” Jezus antwoordde hem: „Neen zeg ik u, niet tot zevenmaal toe maar tot zeventig maal zevenmaal. Daarom gelijkt het Rijk der hemelen op een koning die rekening en verantwoording wilde vragen aan zijn dienaren. Toen hij hiermee begon, bracht men iemand bij hem die tienduizend talenten schuldig was. Daar hij niets had om te betalen gaf de heer het bevel hem te verkopen met vrouw en kinderen en al wat hij bezat, om zo de schuld te vereffenen. De dienaar wierp zich voor hem neer en smeekte: Heer, heb geduld met mij en ik zal u alles betalen. De heer kreeg medelijden met die dienaar, liet hem gaan en schold hem de geleende som kwijt. Maar toen die dienaar buiten kwam, trof hij daar een andere dienaar die hem honderd denariën schuldig was; hij greep hem bij de keel en zei: Betaal wat je schuldig bent. De andere dienaar wierp zich voor hem neer en smeekte: Heb geduld met mij en ik zal u betalen. Maar hij weigerde, en liet hem zelfs in de gevangenis zetten totdat hij zijn schuld betaald zou hebben. Toen nu de overige dienaars zagen wat er gebeurd was, waren zij diep verontwaardigd en gingen hun heer alles vertellen. Daarop liet de heer hem roepen en sprak: Jij lelijke knecht, heel die schuld heb ik je kwijtgescholden omdat je mij erom gesmeekt hebt. Had jij dan ook geen medelijden moeten hebben met je mededienaar zoals ik met jou medelijden heb gehad. En in toorn ontstoken leverde zijn heer hem over aan de beulen, totdat hij zijn hele schuld betaald zou hebben. Zo zal ook mijn hemelse Vader met ieder van u handelen die niet zijn broeder van harte vergiffenis schenkt.”

In Leuven komt Edward terecht in de militaire hogeschoolcompagnie, zodat hij op twee fronten tegelijk kan scoren. Hij is terzelfdertijd soldaat en student. Dit programma is eigenlijk te zwaar voor de tere jongeman die Poppe is. Studeren gaat ook niet zo vlot meer als voor zijn 'crisis'. Hij moet eerst thuiskomen in het studentenmidden. In het soldatenmidden zal hij evenwel nooit thuiskomen. Zijn gestel is gewoon niet sterk genoeg. Verschillende keren wordt hij opgenomen in het militaire hospitaal van Leuven om er verzorgd te worden voor diverse klachten.

Kruisjes dragen met liefde

Broeders, de liturgie van deze zondag nodigt ons uit tot vreugde, tot blijdschap:

"Laetare, Jerusalem... Gaudete cum Laetitia."

(Verheug u Jeruzalem, wees verheugd in grote blijdschap - Introitus van de Mis van halfvasten)

De vasten moet een bron van vreugde zijn voor ons ...

Blijft blij broeders in de vasten.

Wij moeten verheugd en blij zijn voor al de kruisjes die ons overkomen.

De kruisjes kunnen enkel en alleen blij en gelukkig maken, als wij ze goed opnemen.

Wij moeten onze kruisjes dragen met liefde.

Het geluk dat in het kruis gelegen is, is het hoogste geluk.

Aanvaard dus je kruisjes met liefde, omhels ze, en Jezus zal u wel helpen ze goed te dragen.

Weet je wat de heilige pastoor van Ars zei?

"Om de olie uit de doornen te trekken, moet men er op nijpen."

Gij moet dus niet benauwd opzien naar het kruis,

gij moet het vastnemen en op je borst drukken:

dan komt er zoetheid uit.

O, blijf trouw om die kleine kruisjes te verdragen;

blijf trouw om nu en dan een verstervingske te doen.

Als jij ze doet met liefde, zijn ze, hoe klein ook, zo verdienstelijk!

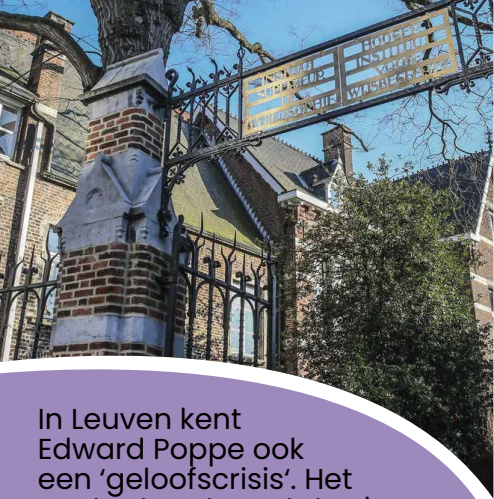
Uit 'Woordjes', serie A, blz. 93-94

**6 maart
woensdag
in de derde week
van de vastentijd**

*Wie de voorschriften onderhoudt en leert
zal groot geacht worden.*

In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen:
„Denkt niet dat Ik gekomen ben
om Wet en Profeten op te heffen;
Ik ben niet gekomen om op te heffen
maar om de vervulling te brengen.
Want voorwaar, Ik zeg u:
Eerder nog zullen hemel en aarde vergaan,
dan dat één jota of haaltje vergaat uit de Wet,
voordat alles geschied is.
Wie dus een van die voorschriften,
zelfs het geringste,
opheft en zo de mensen leert,
zal de geringste geacht worden in het Rijk der hemelen,
maar wie ze onderhoudt en leert
zal groot geacht worden in het Rijk der hemelen.”

In Leuven kent Edward Poppe ook een 'geloofscrisis'. Het contact met een totaal ander milieu, met andere mensen, met totaal nieuwe wetenschappelijke vakken brengt hem in problemen. Hij is écht eventjes zijn geloof kwijt. Maar hij zet door en blijft nauwgezet trouw aan zijn gebeden, devoties en aan het seminarierglement. Die trouw helpt er hem door. Als hij dat pijnlijke jaar dan ook nog kan afmaken met een licentie in de filosofie kan zijn geluk niet meer op.

Is de knecht groter dan de Meester?

Is de knecht groter dan de Meester?

Wij hebben verstand om ons werk op te vatten, te schikken en uit te voeren; wij hebben voorzichtigheid en initiatief; en zelfs, wij branden van ijver.

Maar Jezus was verstandiger en ijveriger, voorzichtiger, vernuftiger dan wij!

Zijn ijver was een alles verterend vuur.

Hij kon veel beter zijn werk regelen dan wij:

en nochtans gehoorzaamt Jezus in alles aan Jozef en Maria.

Hij laat het laatste woord aan het gezag: dertig jaar lang!

De waarde van het gezag, de prijs der gehoorzaamheid stijgt boven alle bewondering,

als we denken, dat Jezus, die zich daaraan onderwerpt, God is.

Heel zijn leven als kind, als jongeling,

zijn zending en zijn dood – een dood op het kruis –

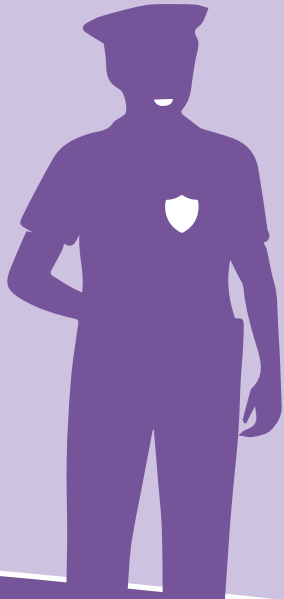
was één grote akte van gehoorzaamheid.

“Hij is gehoorzaam geworden tot de dood, ja tot de dood op het kruis.” (Fil. 2, 8)

Uit 'Sicuti Fratres', blz. 54

Wie niet met Mij is is tegen Mij.

**7 maart
donderdag
in de derde week
van de vastentijd**

Eens dreef Jezus een duivel uit die stom was.
Zodra de duivel was uitgevaren, kon de stomme weer spreken.
De mensen stonden er verbaasd van.

Maar enkelen van hen zeiden:

„Door Beëlzebub, de vorst der duivels drijft Hij de duivels uit.“

Anderen – om Hem op de proef te stellen –
verlangden van Hem een teken uit de hemel.

Maar Hij kende hun gedachten en sprak tot hen:

„Elk rijk dat innerlijk verdeeld is vervalst tot een woestijn;
het ene huis valt op het andere.

Als nu ook de satan met zichzelf in strijd is,
hoe kan zijn rijk dan standhouden?

Ge zegt immers dat Ik door Beëlzebub de duivels uitdrijf.

Als Ik door Beëlzebub de duivels uitdrijf,
door wie drijven uw zonen ze dan uit?

Daarom zullen zij uw rechters zijn.

Maar als Ik door de vinger Gods de duivels uitdrijf, dan is
inderdaad het Rijk Gods tot u gekomen. Wanneer een sterke,
welbewapend, zijn huis en hof bewaakt, is zijn bezit veilig. Komt
er echter iemand die sterker is dan hij en die hem overwint, dan
rooft deze zijn volle uitrusting, waarop hij zijn vertrouwen stelde, en
verdeelt wat hij bezit als buit. Wie niet met Mij is is tegen Mij, en wie
niet met Mij bijeenbrengt, die verstrooit.“

Verder zijn er in Leuven nog twee belangrijke punten te vermelden. Ook hier kan hij zijn Vlaamsgezindheid botvieren in het contact met bevriende flaminganten, in voordrachten en lezingen, altijd evenwel binnen het kader van zijn seminarieverplichtingen. Het tweede is eerder van spirituele aard. Edward Poppe krijgt het boekje van de H. Louis Marie Grignon de Monfort in handen. 'De ware godsvrucht' handelt over de godsvrucht tot Maria die ons bij de hand neemt en bij haar Zoon Jezus brengt.

Zoals Maria Jezus voorbeeld navolgen

Vooral moeten wij naar Maria' s voorbeeld Jezus navolgen. Zie in Maria die grote deugd van liefde tot God en tot de zielen. Vraagt een greintje van die liefde tot God: dat je waardige en heilige mensen zou worden. God loven en eren, zoals Hij dat van jou verwacht wegens de genade die Hij aan elk van jullie verleent. Vraag een greintje liefde tot de zielen. "Dat ik goed moge zijn voor iedereen... bijzonder voor hen die me weinig sympathiek toeschijnen, of voor iemand die onhandig of vervelend is." Vragen we ten slotte nog als een bijzondere genade, datgene waaraan we het meest behoefte voelen: geduld, gave van gebed, gave van godsvrucht, van kracht of de genade het bijzonder punt te onderhouden... Laat de eindeloze liefde van Maria in je werken opdat ze uitstralen door jou over je medemensen.

Uit 'Woordjes', serie A, blz. 46

**8 maart
vrijdag
in de derde week
van de vastentijd**

*De Heer onze God is de enige Heer.
Gij zult Hem beminnen met geheel uw hart.*

In die tijd trad een schriftgeleerde op Jezus toe en legde Hem de vraag voor:

„Wat is het allereerste gebod?”

Jezus antwoordde: „Het eerste is Hoor, Israël!

De Heer onze God is de enige Heer.

Gij zult de Heer uw God beminnen met geheel uw hart, geheel uw ziel, geheel uw verstand en geheel uw kracht.

Het tweede is dit: Gij zult uw naaste beminnen als uzelf.

Er is geen ander gebod voornamer dan deze twee.”

Toen zei de schriftgeleerde tot Hem:

„Juist Meester, terecht hebt Ge gezegd

Hij is de enige en er bestaat geen andere buiten Hem;

en Hem beminnen met heel zijn hart,

heel zijn verstand en heel zijn kracht

en de naaste beminnen als zichzelf

dat gaat boven alle brand- en slachtoffers.”

Omdat Jezus zag dat hij wijs gesproken had zei Hij hem:

„Gij staat niet ver af van het Koninkrijk Gods.”

En niemand durfde Hem nog een vraag te stellen.

Het boekje van de H. Monfort is wat Edward zocht. Zijn Mariadevotie stijgt ten top en zal hem nooit meer verlaten. Maria, de Middelaars, zal altijd zijn toevlucht blijven, de eerste stap in zijn gebed, de laatste gedachte van ieder sermoen, het onderwerp van zijn theologisch studies, zijn toevlucht in pijn en strijd. Maria Middelaars, met haar uitnodigende open handen gericht naar de mensen in nood, zal zijn geliefd Mariabeeld worden.

Genade waar leven

Wij moeten altijd meewerken met de genade en daarom juist moeten we een groot geloof hebben in de genade.

Een heldhaftige wil en goede voornemens, dat volstaat niet zonder het licht, de kracht van Christus.

Genade, vertrouwen op de genade, dat is hoofdzaak.

Ik weet in wie ik mijn vertrouwen heb gesteld, op U reken ik in alle gevaar, voor elk werk.

De genade laat ons niet luieren, integendeel, zij toont ons, wat we kunnen doen en dwingt ons tot werken.

De genade is een waar leven, dat we moeten uit-leven.

Uit 'Woordjes', blz. 171

**9 maart
zaterdag
in de derde week
van de vastentijd**

*De tollenaar gaat gerechtvaardigd naar huis,
maar niet de Farizeeër.*

In die tijd vertelde Jezus, met het oog op sommigen die,
– overtuigd van eigen gerechtigheid –
de anderen minachtten, de volgende gelijkenis.

„Twee mensen gingen op naar de tempel om te bidden;
de een was een Farizeeër en de andere een tollenaar.

De Farizeeër stond met opgeheven hoofd
en bad bij zichzelf als volgt:

God, ik dank U dat ik niet zo ben als de rest van de mensen,
rovers, onrechtvaardigen, echtbrekers,
of ook als die tollenaar daar.

Ik vast tweemaal per week

en geef tienden van al mijn inkomsten.

Maar de tollenaar bleef op een afstand
en wilde zelfs niet zijn ogen opheffen naar de hemel;
maar hij klopte zich op de borst en zei:

God, wees mij, zondaar genadig.

Ik zeg u:

deze ging gerechtvaardigd naar huis en niet die andere;
want alwie zich verheft zal vernederd,
maar wie zich vernedert zal verheven worden.”

Ondertussen is Poppe verhuisd van de kazerne naar het Leo XIII seminarie dat hij 'ons nest' zal noemen, een plaats waar hij ongelooflijk gelukkig is geweest. Het is daar dat hij zijn studies in de filosofie afsluit met een doctoraat in de 'Thomistische Filosofie' met grootste onderscheiding. Hij is dolgelukkig.

Doe in vrede uw best

Wees zacht en nederig in uw omgang met God en ook met uzelf, niet in het minst met uzelf.

Komt Jezus maar éénmaal, ontvang Hem liefdevol, en verneder u, opdat Hij méér zou komen.

Krijg je maar één talent, woeker er mee.

Heb je er twee, doe hetzelfde.

Ontvang Jezus telkens als Hij komt:

laat Hem nooit voorbijgaan.

Doe in vrede uw best. "De Heer is niet te vinden in beroering".

En als je gewoekerd hebt met Jezus' gaven, dan zal Hij zeggen:

"Goede en trouwe knecht, over weinig was je trouw, over veel zal ik je aanstellen, ga binnen in de vreugde van de Heer" (Mat. 25, 21)

Dan zal de Heer zich openbaren en gij zult Hem verstaan.

Doch wees nooit onrustig. Onrust brengt niets goeds teweeg.

Betrouw op Jezus en zijn Moeder. O, zij waken over u,

en zijn met u bekommerd. Zij willen van u een heilige maken,

en zo je vertrouwen hebt, zal je er komen.

Op de tijd komt het niet aan. Als je getrouw bent aan de genade van de leiding nu en later, wordt je zeker heilig.

Bedank God, dat je op de goede baan bent.

Uit 'Geestelijke leiding', Serie A, blz. 26

10 maart
vierde zondag
van de vastentijd

*God heeft zijn Zoon gezonden
opdat de wereld door Hem zou worden gered.*

In die tijd sprak Jezus tot Nikodémus:

„De mensenzoon moet omhoog worden geheven
zoals Mozes eens de slang omhoog hief in de woestijn,
opdat eenieder die gelooft
in Hem eeuwig leven zal hebben.

„Zo zeer immers heeft God de wereld lief gehad
dat Hij zijn eniggeboren Zoon heeft gegeven,
opdat alwie in Hem gelooft niet verloren zal gaan
maar eeuwig leven zal hebben.

„God heeft zijn Zoon niet naar de wereld gezonden om de wereld te oordelen,
maar opdat de wereld door Hem zou worden gered.

„Wie in Hem gelooft wordt niet geoordeeld,
maar wie niet gelooft is al veroordeeld, omdat hij niet
heeft geloofd in de Naam van de eniggeboren Zoon Gods.

„Hierin bestaat het oordeel: het licht is in de wereld gekomen,
maar de mensen beminden de duisternis meer dan het licht,
omdat hun daden slecht waren.

„Ieder die slecht handelt heeft afschuw van het licht
en gaat niet naar het licht toe
uit vrees dat zijn werken openbaar gemaakt worden.

„Maar wie de waarheid doet gaat naar het licht,
opdat van zijn daden moge blijken dat zij in God zijn gedaan.”

Het is ondertussen al 1913. In oktober van dat jaar maakt hij de overstap naar het grootseminarie te Gent. Eerst is hij wat onzeker. Dat is zijn temperament. Hij kent er maar weinig seminaristen. Het zijn de mensen van de groep 'Filioli Caritatis' die hem thuis halen. Zij streven naar een diep geestelijk leven, naar échte godsvrucht, geen formalisme en stipte gehoorzaamheid aan het reglement. Dat is een kluitje naar de hand van Poppe. Hij zal in deze groep de nodige vrienden voor het leven vinden die zijn hunker naar vriendschap en broederlijkheid zullen stillen en voor de nodige evenwichten zorgen in het eerder strikte levensplan dat hij zich opgelegd had.

Roeping is gehoorzaamheid

Ik heb dikwijls uit gehoorzaamheid gebeden en doen bidden voor mijn genezing ...
Tot hiertoe ben ik niet genezen, zelfs niet merkkelijk beter.
Mag ik u bekennen dat het mij nogal onverschillig laat.
Jezus' en Maria's Rijk, dat vooral maakt mij gelukkig.
Mijn indrukken? Niets verkregen en toch alles bekomen.
Beter doordrongen van mijn roeping en beslist te gehoorzamen.
Dat is mijn grootste waarborg. Ik handel uit gehoorzaamheid en heel mijn werking in roeping is gehoorzaamheid.
Zeg mij maar dikwijls en duidelijk al wat Jezus en Maria van mij en door mij willen en wensen.
Bind mij maar volledig aan hen: ik zal gaan.
Ik zal niet aarzelen en voorlopen: ik volg hen.

Uit een brief aan pater Van De Steene C.S.S.R.,
zijn geestelijk leider

**11 maart
maandag
in de vierde week
van de vastentijd**

In die tijd verliet Jezus Samaria en ging naar Galilea. Hijzelf had verklaard dat een profeet in zijn eigen vaderstad niet in aanzien is. Toen Hij nu in Galilea kwam, ontvingen de Galileeërs Hem welwillend, omdat zij alles hadden gezien wat Hij te Jeruzalem op het feest had gedaan. Zij waren immers zelf ook op het feest geweest.

Zo kwam Hij dan wederom te Kana in Galilea waar Hij van het water wijn had gemaakt.

Daar bevond zich een koninklijke beambte wiens zoon te Kafarnaüm ziek lag.

Toen hij hoorde dat Jezus uit Judea naar Galilea was gekomen ging hij naar Hem toe en verzocht Hem

dat Hij mee zou komen om zijn zoon te genezen, want deze lag op sterven.

„Als gij geen wondertekene ziet, – zei Jezus tot hem – dan gelooft gij niet.”

Daarop zei de hofbeambte: „Heer, kom toch eer mijn kind sterft!”

Jezus antwoordde: „Ga maar, uw zoon leeft.”

De man geloofde wat Jezus hem zei en ging heen.

Zijn dienaars kwamen hem onderweg reeds tegemoet met de boodschap dat zijn kind leefde.

Hij vroeg hun naar het uur waarop de beterschap was ingetreden en zij zeiden hem: „Gisteren, op het zevende uur is de koorts van hem geweken.” Toen besepte de vader dat het gebeurd was juist op het uur waarop Jezus gezegd had: Uw zoon leeft.

Hijzelf en heel zijn gezin geloofden.

Dit tweede teken deed Jezus

nadat Hij uit Judea naar Galilea gekomen was.

Zijn priesterstudies zullen echter onderbroken worden door de Eerste Wereldoorlog '14-'18. Ook Edward moet opnieuw onder de wapens en wordt als hulpbrancardier de oorlog ingestuurd. Bij de slag om Namen in augustus 1914 gaat hij door de hel. Hij staat in het brandpunt van de strijd en de gekwetsten en doden die hij te 'verwerken' krijgt zijn niet te tellen. Namen valt en het Belgische Leger slaat op de vlucht. Tijdens deze vlucht zal Edward in het Waalse dorpje Bourslers dicht bij Chimay bewusteloos achtergelaten worden door de vluchtende troepen.

Heilig Hart

O mijn Jezus, mijn God, mijn Zaligmaker en mijn volmaakt Toonbeeld, Gij zijt welkom in mijn nederige priester cel. Ik aanbid U uit gans mijn wezen en huldig U als mijn Opperste Koning.

Ik stel U hier in mijn cel op de ereplaats en daardoor wil ik zeggen dat ik U aanzie als de Meester, als de Heer, als de Leidsman van mijn priesterwerk.

Ik heb U hier een plaats gemaakt in mijn woon cel, dicht bij mij, omdat ik inniger met U wil verenigd zijn opdat ik meer volgens uw geest en volgens uw inzichten zou denken, schikken en arbeiden.

Heer Jezus, mijn Koning en mijn Vriend, ik heb U zo nodig. Ik bemin U zo weinig innig, ik verlies U zo gauw uit het gedacht, ik spreek zo weinig met U.

Ik werk zo weinig met bovennatuurlijk inzicht, met zoveel ijdelheid en menselijke voorzichtigheid, ik werk met zo weinig vrucht.

Gij hebt mij uitgekozen opdat ik zou gaan en vruchten dragen, duurzame vruchten. Zulks is mijn vurigste wens: zielen, immer zielen!

Daarom heb ik U gehuisvest en ingetroond.

Ik wil samen met U een nieuw leven beginnen.

Bij de intronisatie van het beeld van het H. Hart 16 juli 1920

Op slag werd de man gezond.

**12 maart
dinsdag
in de vierde week
van de vastentijd**

Omdat er een feest van de Joden was, ging Jezus op naar Jeruzalem. Nu is er in Jeruzalem bij de Schaapspoort een badinrichting, in het Hebreeuws Bezeta geheten, met vijf zuilengangen. In die gangen lag altijd een groot aantal gebrekkigen. Nu was daar een man die al achtendertig jaar lang gebrekkig was. Jezus zag hem liggen en omdat Hij wist dat hij reeds lang zo lag zei Hij tot hem: „Wil je gezond worden?” De zieke gaf Hem ten antwoord: „Heer, ik heb niemand om mij in het bad te brengen wanneer het water bewogen wordt, en terwijl ik ga daalt een ander vóór mij er in af.” Daarop zei Jezus hem: „Sta op, neem je bed op en loop.” Op slag werd de man gezond. Hij nam zijn bed op en liep. Die dag was het echter sabbat en daarom zeiden de Joden tot de genezene: „Het is sabbat, je mag je bed niet dragen.” Hierop antwoordde hij hun: „Die mij gezond heeft gemaakt Die heeft mij gezegd: Neem je bed op en loop!” Daarom vroegen zij hem: „Wie is die man die je zei: Neem je bed op en loop?” De genezene wist niet wie het was, want Jezus had zich ongemerkt teruggetrokken omdat er veel volk ter plaatse was. Later trof Jezus hem in de tempel en sprak tot hem: „Zie, je bent nu genezen! Zondig niet meer opdat je niets ergers overkomt.” De man ging heen en vertelde aan de Joden dat het Jezus was die hem genezen had. Omdat Jezus dergelijke dingen op sabbat deed begonnen de Joden Hem te vervolgen.

Deze pijnlijke ervaring zal zijn gezondheid voorgoed kraken. Hij zal nooit meer dezelfde zijn. In Bourlers wordt hij echter goed opgevangen door de plaatselijke pastoor die de uitgeputte seminarist bij hem in huis neemt. Drie maanden zal hij daar verblijven tot het te heet wordt onder zijn voeten want de Duitsers zitten hem op de hielen.

Stervensgevaar

Neem geen aanstoot aan mijn angst.
Vanaf het eerste uur dat het stervensgevaar mij duidelijk werd,
sloeg mij de schrik om het hart
en uren en dagen heb ik in duisternis en angst geleefd.
Hoe ellendig bevond ik me bij de gedachte
aan het nakend oordeel van God, na de dood!
Met welke vrees bindt me nu mijn ellendig en zondig leven
van vroeger. Hoe hevig voel ik thans al mijn geestelijke gebreken
en tekortkomingen en mijn algehele verdiensteloosheid aan.
En erger nog: hoe machteloos voel ik mij in die uren
om een akte van vertrouwen en geloof te stellen.
Hoe zwaar valt het me mijn ziel te verheffen tot de barmhartigheid
Gods. Maar ik tracht alles gelaten te aanvaarden en mij geheel te
schikken naar Gods wil; soms ook berust ik in het oordeel en in de
dood zoals ik meen dat zij zich zullen voordoen,
en ik wens dan anders te zijn dat ik ben, beter gesteld te zijn
tegenover God dan ik in werkelijkheid gesteld ben;
en voor Maria vernieuw ik mijn opdracht van liefdeslaaf.
Meestal echter keert de rust slechts terug
wanneer het onmiddellijke stervensgevaar geweken is.

Uit 'Gewetensbrief', 19 dec. 1920

*Zoals de Vader de doden opwekt en levend maakt,
zo maakt ook de Zoon levend wie Hij wil.*

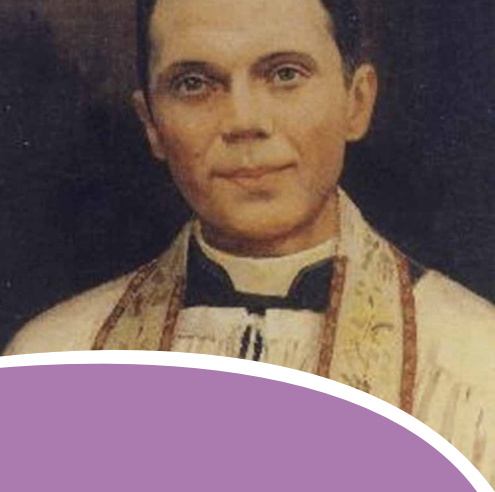
**13 maart
woensdag
in de vierde week
van de vastentijd**

In die tijd verdedigde Jezus zich tegen de Joden met de woorden: „Tot op de dag van vandaag is mijn Vader voortdurend aan het werk en houd ook ik niet op met werken.”

Om die reden waren de Joden er nog meer op uit Hem te doden: Hij tastte immers niet slechts de sabbat aan, maar Hij noemde zelfs God zijn eigen Vader en maakte daardoor zichzelf aan God gelijk.

Hierop nam Jezus opnieuw het woord en sprak: „Voorwaar, voorwaar, ik zeg u: de Zoon kan niets uit zichzelf maar alleen datgene wat Hij de Vader ziet doen. En alles wat Deze doet doet de Zoon insgelijks. De Vader toch heeft de Zoon lief en laat Hem alles zien wat Hij doet. Nog grotere werken dan deze zal Hij Hem tonen, zodat gij verbaasd zult staan. Want zoals de Vader de doden opwekt en levend maakt, zo maakt ook de Zoon levend wie Hij wil. De Vader oordeelt niemand, maar Hij heeft het oordeel geheel en al in handen van de Zoon gelegd, opdat allen de Zoon zouden eren zoals zij de Vader eren. Wie de Zoon niet eert evenmin de Vader die Hem zond. Voorwaar, voorwaar, ik zeg u: wie luistert naar mijn woord en gelooft in Hem die Mij zond, heeft eeuwig leven en is aan geen oordeel onderworpen; hij is immers reeds uit de dood naar het leven overgegaan. Voorwaar, voorwaar, ik zeg u: er zal een uur komen, ja het is er al, waarop de doden de stem van Gods Zoon zullen horen en die haar horen, zullen leven. Zoals de Vader leven heeft in zichzelf, zo gaf Hij ook aan de Zoon leven in zichzelf te hebben. Hij heeft Hem macht gegeven om oordeel te vellen; Hij is immers de Mensenzoon. Verwondert u niet hierover: er zal een uur komen waarop allen die in de graven zijn zijn stem zullen horen. Dan zullen zij die het goede deden er uit te voorschijn komen tot de opstanding ten leven, maar die het kwade deden tot de opstanding ten oordeel. Ik kan niets uit Mijzelf ik oordeel naar wat ik hoor en mijn oordeel is rechtvaardig, omdat ik niet mijn eigen wil zoek maar de wil van Hem die Mij zond.”

Wanneer het even rustig wordt, komt hij eerst terecht in het Mechelse seminarie en wanneer Gent opnieuw de deuren opent neemt hij daar opnieuw zijn intrek.

Edward zal als eerste van zijn jaar afstuderen aan het grootseminarie van Gent en wordt op 1 mei 1916 priester gewijd in de Sint-Baafskathedraal te Gent.

Een goed woord, een goed voorbeeld en gebed

Overweeg eens de spreuk van de H. Bernardus:

“Ziehier, zei hij, drie manieren om goed te doen:

een goed woord, een goed voorbeeld en het gebed.

Maar het beste van de drie, is het gebed!”

En Sint-Bernardus wist het, hij heeft zelf zeer veel goed gedaan en zelfs een kruistocht gepreekt.

Je zou misschien kunnen denken: “Een goed voorbeeld is toch beter dan een gebed: ons voorbeeld zien ze, en van ons gebed weten ze niets af”. En sommige mensen denken:

“Een goed woord kan toch wel meer dan een gebed”.

Beste kinderen, Jezus zelf antwoordt: “Zonder mij vermag je niets, zonder Mijn genade kan je niets doen voor de hemel en niets voor de bekering van de zondaars, niets voor de goede werken van de priesters”. En de genade verkrijgen wij door het gebed. Zonder de genade van Jezus kunnen wij wel goede woorden spreken, maar de mensen zullen er weinig naar luisteren. Ze zullen wel onze goede voorbeelden zien, maar ze zullen ze niet volgen. Maar als we bidden, als we bidden met vertrouwen, als we bidden met volharding, dan geeft Jezus kracht aan onze woorden; dan raakt Jezus door onze woorden het hart van onze vrienden. Als we bidden zullen wij kleine missionarissen zijn.

Aan de kleine kruistochtertjes

**14 maart
donderdag
in de vierde week
van de vastentijd**

*Mozes, op wie gij uw hoop hebt gesteld,
is het die u aanklaagt.*

In die tijd sprak Jezus tot de Joden: „Als Ik over Mijzelf getuig, dan heeft mijn getuigenis geen waarde. Er is een Ander die over Mij getuigt, en Ik weet dat de getuigenis die Hij over Mij aflegt geloofwaardig is. Gij hebt een gezantschap naar Johannes gestuurd en deze heeft getuigd voor de waarheid. Weliswaar behoef Ik de getuigenis van een mens niet, maar Ik zeg dit opdat gij gered zult worden. Hij was de lamp, ontstoken om te verlichten, en een korte tijd hebt gij u in zijn licht willen verheugen. De getuigenis echter die Ik bezit is waardevoller dan die van Johannes want het zijn juist de werken die de Vader Mij gegeven heeft om te volbrengen en die Ik ook volbreng, die van Mij getuigen, dat Ik door de Vader gezonden ben. Ook de Vader zelf die Mij zond heeft getuigenis over Mij afgelegd. Zijn stem hebt gij nimmer gehoord noch zijn gestalte gezien, en zijn woord hebt gij niet blijvend in u omdat gij Degene die Hij zond niet gelooft. Gij onderzoekt de Schriften in de mening daarin eeuwig leven te vinden, maar juist deze getuigen over Mij. En toch wilt gij niet tot Mij komen om het leven te vinden. Ik zoek niet door de mensen geëerd te worden, maar Ik weet dat gij in uw hart geen liefde tot God hebt. Ik ben gekomen in de naam van mijn Vader en toch aanvaardt gij Mij niet.

Komt een ander in zijn eigen naam dan zult gij hem wel aanvaarden. Maar hoe zoudt gij ook kunnen geloven als gij van elkaar eer tracht te verwerven, terwijl gij de eer die van de enige God komt niet zoekt? Meent niet, dat Ik u bij de Vader zal aanklagen. Er is al iemand die u aanklaagt: Mozes, op wie gij uw hoop hebt gesteld. Want als ge Mozes zoudt geloven zoudt ge ook Mij geloven, want juist over Mij heeft hij geschreven. Als ge niet gelooft wat hij schreef hoe zoudt ge dan geloven wat Ik spreek?”

Priester Poppe (vervolg)

Tot ieders verrassing krijgt Edward Poppe een benoeming als onderpastoor. Iedereen had gedacht dat de doctor in de filosofie leraar zou worden in een groot bisschoppelijk college. De bisschop stuurt hem echter naar een arme stadsparochie Sint-Coleta te

Gent. Een buurt die op enkele straten na vooral bestaat uit arme arbeidershuisjes en bouwvallige beluiken. Het is daar dat voor een groot deel het verpauperde volk dat het platteland ontvlucht had terecht was gekomen. Het is bovendien oorlog. De weerbare mannen zijn

aan het front. Ouderlingen, vrouwen en kinderen zijn achtergebleven. De kostwinners zijn afwezig. De bevolking is overgeleverd aan liefdadigheid, soepkeukens en armenzorg. Het is midden in deze ellende dat Edward Poppe terecht komt. Hij is gezien zijn afkomst wel het een en het ander gewoon, maar dit is toch voor hem een grote schok. Hoe reageert hij? Zonder meer zeer kordaat en consequent.

Zal hij na enkele weken zijn zorgvuldig opgebouwd geestelijk leven loslaten, of op een laag pitje zetten? Vele priesters doen dit na hun eerste ervaringen in het pastoraal werkveld. Zij zien dat de realiteit zo anders is dan op het seminarie en 'passen zich aan'. Bij Edward is daar geen sprake van. Hij geeft resoluut zijn geestelijk leven de prioriteit. Dat wil zeggen, trouw aan zijn brevier, aan zijn andere gebedsoefeningen én aan zijn dagelijks 'Heilig Uur'. Terwijl anderen een siësta nemen, gaat hij naar de parochiekerk om daar van 13.00 tot 14.00 zijn geliefde Meester gezelschap te houden. "Ik ken mijn sterkte als Gij met mij zijt, ik ken mijn zwakheid als ik alleen ben", vandaar dat hij niets loslaat!

De grote armoede van de mensen zet hem ook aan om zelf de armoede te beleven. Dat doet hij op een radicale wijze. Op een dag verhuist hij alle meubels van zijn kamer naar de zolder en laat enkel een matras, een tafel en stoel en een waskom over. Zijn kamer is niet verwarmd. Hij houdt zich warm met opwarmbare stenen die hij onder zijn voeten plaatst. Alles wat hij niet nodig heeft om zijn kostgeld te betalen aan de pastoor zal hij weggeven aan de armen. Hij betaalt een jaar lang het huishuur van een arme weduwe, en als hij niets meer heeft om uit te delen, brengt hij zijn geliefde viool naar het pandhuis in de Abrahamstraat te Gent om haar in te ruilen voor wat geld.

De armoede van zovele mensen doet hem zeggen: "Hoe zou ik een burgerlijk leven kunnen leiden als de meeste mensen van mijn parochie zelfs geen brood op tafel hebben." Voor sommigen, waaronder zijn pastoor en zijn eigen moeder, gaat Poppe hier te ver. Zij appreciëren zijn armoedebeleving helemaal niet. Maar Edward laat niet af. Dit zal ook zijn waarmerk worden

voor de rest van zijn leven. Het inspireert hem ook tot een gebed om heilige en arme priesters te vragen:

"De armen dolen weg, verzinken en worden vergeten: zend uw priesters. De kinderen ontglijpen ons: zend ons priesters. De arbeiders lopen gevaar door drogredenen overgehaald U de rug toe te keren: zend uw priesters. Wanneer komen de priesters zoals Gij Jezus? Wanneer priesters voor de armen? Wanneer priesters voor de zolderkamers? Priesters voor de kleinen, priesters voor de krotbewoners? Wanneer komen zij ? Wanneer komen zij, de priesters die bij de armen leven, priesters die van huis tot huis gaan, die de 'schapen' opzoeken in de achterbuurten van armoede en zonde ? Waar blijven zij, Jezus?"

Die enkele jaren op Sint-Coleta hebben voor altijd een stempel op zijn leven gedrukt.

Naast de armen zijn er echter vooral veel kinderen op zijn parochie. Na enkele weken slechts be-seft hij dat daar een bijzonder acuut apostolaat op hem ligt te wachten. Hij schiet dan ook bijna onmiddellijk in actie. Een communiebond voor de meisjes, voor de jongens, eucharistisch apostolaat voor de kleintjes, voor de eerste communicantjes. Eén maand slechts na zijn aankomst op de parochie verzamelt hij de kinderen rondom hem voor de morgenmis en het avondlof in de parochiekerk. Hij start met 20 kinderen en na een maand zijn het er 100.

Heiligheid van de priester

“Ik wens u een heilig jaar.

Moge Jezus' Rijk in u gevestigd wezen opdat Hij kome in de zielen van uw jongens en ook, door uw voorbeeld en uw bescheiden werking, in het leven van uw vrienden.

Uw confraters zien u graag: dat is geweten.

Maak er gebruik van om ze meer tot het bovennatuurlijke te trekken.

Ah! Beste broeder, in dat orkaan, dat over Europa en ook in ons land komt woeden, zal er niet veel blijven rechtstaan.

Maar, zo de priesters recht blijven en pal staan

in een rotsvast geloof en in een heldhaftig streven

naar ware heiligheid, dan blijft het beste gered!

Dan blijft het fundament en de werkkraft

tot het opbouwen van een katholiek Vlaanderen behouden.

Want de heiligheid van de priesters is toch het ware,

het gewichtigste redmiddel van alle godsdienstige toekomst.

Gij zijt het zout der aarde!

Wij kunnen altijd de bedorven wereld zouten.

Het zout is goed!”

In zijn nieuwjaarsbriefje uit 1920
aan een vriend priester-leraar

**15 maart
vrijdag
in de vierde week
van de vastentijd**

*De Joden wilden zich van Jezus meester maken,
maar zijn uur was nog niet gekomen.*

In die tijd trok Jezus rond in Galilea, want Hij wilde dat niet in Judea doen omdat de Joden er op uit waren Hem te doden. Het liep tegen een van de Joodse feesten, het Loofhuttenfeest. Toen zijn broeders naar het feest waren gegaan vertrok Hij ook, niet openlijk maar onopvallend. Enkele Jeruzalemmers zeiden: „Is dit niet de man die ze zoeken te doden? En zie nu eens, Hij staat in het openbaar te preken en men zegt Hem niets! Zou de overheid nu werkelijk erkend hebben dat Hij de Messias is? Maar van deze man weten wij waar Hij vandaan is; wanneer echter de Messias komt weet geen mens waar Hij vandaan komt.” Terwijl Jezus in de tempel leerde riep Hij met luide stem: „Gij kent Mij en gij weet waar Ik vandaan ben; toch ben Ik niet uit Mijzelf gekomen maar Die Mij gezonden heeft is waarachtig; Hem kent gij niet. Ik ken Hem omdat Ik uit Hem ben en Hij Mij heeft gezonden.” Ze wilden zich van Hem meester maken, maar niemand sloeg de hand aan Hem want zijn uur was nog niet gekomen.

KATECHESE en OPVOEDING

Dat apostolaat met de kinderen neemt zo sterk toe in omvang dat hij hulp zoekt. Hij spreekt enkele juffrouwen aan en vormt ze tot de eerste catechisten van de stad Gent. Hij maakt lesjes voor hen, geeft hen nuttige wenken en wanneer Poppe zelf de kinderen toespreekt is het altijd muisstil. Van de eerste communie in de parochie maakt hij een echt feest. Hij schrijft zelf de liederen voor de viering en regelt alles tot in de puntjes met de medewerking van zijn catechisten.

Vergeet je dagelijkse opdracht niet!

Wat zeg je 's morgens in je morgengebed en in je dagelijkse opdracht?

"Mijn God; ik offer U deze dag in vereniging met Jezus en Maria!"

Door deze opdracht maak je van heel de dag een gebed, een echt gebed zonder woorden.

Door deze opdracht zeg je aan God:

"God, met mijn mond kan ik niet voortdurend bidden en vrome woorden zeggen. Maar, ik zal al mijn bezigheden doen, omdat U ze mij opdraagt en omdat ik U graag zie".

En aldus zal elk werk dat ik doe, zijn alsof ik zegde:

"O, God, ik zie U graag".

Zo zal mijn schrijven, mijn arbeid een voortdurend liefdesgebed zijn tot U.

Door je morgenopdracht doe je heel de dag, je handen en je voeten bidden.

Zo maak je van elke daad een klein gebed zonder woorden; maar wel een écht gebed, want 's morgens heb je gezegd:

"Mijn God ik offer U mijn dag op, mijn gedachten, mijn woorden en mijn werken... tot uw eer en glorie.

Uit 'Zonnestraaltjes', blz. 60

Komt de Messias soms uit Galilea?

**16 maart
zaterdag
in de vierde week
van de vastentijd**

Bij het horen van Jezus' woorden zeiden sommigen van het volk:

„Dit is inderdaad de profeet.”

Anderen zeiden: „Het is de Messias.”

Weer anderen wierpen op: „Komt de Messias soms uit Galilea?

Heeft de Schrift niet gezegd dat de Messias komen zal uit het geslacht van David en uit Betlehem, het dorp waar David woonde?”

Zo ontstond er dus om Hem verdeeldheid onder het volk.

Sommigen hunner wilden Hem gevangennemen, maar niemand sloeg de hand aan Hem.

Toen dan ook de dienaars bij de hogepriesters en Farizeeën terugkwamen vroegen dezen hun: „Waarom hebt gij Hem niet meegebracht?”

De dienaars antwoordden:

„Nooit heeft iemand zo gesproken als die man.”

Waarop de Farizeeën zeiden: „Hebt gij u soms ook laten bedriegen?

Heeft dan een van de overheden of van de Farizeeën in Hem geloofd?

Dat volk, ja, dat de Wet niet kent, vervloekt zijn ze!”

Maar een uit hun kring, Nikodémus

die vroeger bij Jezus gekomen was merkte op

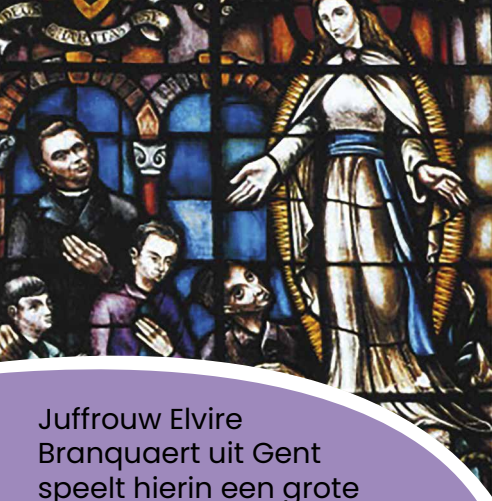
„Veroordeelt onze Wet iemand

zonder hem eerst te horen en te vernemen wat hij doet?”

Zij gaven hem ten antwoord: „Zijt gij soms ook uit Galilea?

Zoek maar na en gij zult zien dat de profeet niet uit Galilea opstaat.”

Toen ging ieder naar huis.

Juffrouw Elvire Branquaert uit Gent speelt hierin een grote rol. Zij wordt de leidster van het 'Catechistenwerk van de stad Gent' dat met de goedkeuring van de bisschop van Gent opgericht wordt. De stijl van Edward Poppe is uiteraard de stijl van zijn tijd, toch zit er iets blijvends in. Als illustratie hiernaast een tekst van hem over Maria, middelares van genade, gericht tot de kinderen.

Maria, middelares van genade

Kind,
al de genaden die jij van God ontvangt
om tot in de hemel te komen,
worden je door Maria gegeven !

Doe dan elke keer als je een genade nodig hebt:

- bijvoorbeeld bij een bekoring
  - of als je droevig bent
  - of als je begint te bidden
  - of wanneer je naar de communie wenst te gaan
- een beroep op Maria.

Zeg haar dan: "Lieve Middelares, sta mij bij!"

Laat elke keer opnieuw al je inspanningen
en verstervingskens zuiveren en opdragen door de Middelares.
Zeg na elke bezigheid, na elk gebed, hoe kort ook:
Maria Lieve Moeder, ik geef U dit werk,
dit gebed, breng het bij Jezus.

*Als de graankorrel in de aarde sterft
brengt hij veel vrucht voort.*

17 maart
vijfde zondag
van de vastentijd

Onder degenen die bij gelegenheid van het feest optrokken ter aanbedding waren ook enige Grieken.

Deze nu klampten Filippus van Betsaida in Galilea aan en vroegen hem: „Heer, wij zouden Jezus graag spreken.”

Filippus ging het aan Andreas vertellen en tenslotte brachten Andreas en Filippus de boodschap aan Jezus over.

Jezus echter antwoordde hun: „Het uur is gekomen, dat de Mensenzoon verheerlijkt wordt. „Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: als de graankorrel niet in de aarde valt blijft hij alleen; maar als hij sterft brengt hij veel vrucht voort. „Wie zijn leven bemint verliest het; maar wie zijn leven in deze wereld haat zal het ten eeuwigen leven bewaren.

„Wil iemand Mij dienen dan moet hij Mij volgen; waar Ik ben, daar zal ook mijn dienaar zijn. „Als iemand Mij dient zal de Vader hem eren.”

„Nu is mijn ziel ontroerd. „Wat moet Ik zeggen? „Vader, red Mij uit dit uur? „Maar daarom juist ben Ik tot dit uur gekomen.

„Vader, verheerlijk uw Naam.” Toen kwam er een stem vanuit de hemel: „Ik heb Hem verheerlijkt en zal Hem wederom verheerlijken.”

Het volk dat er bij stond te luisteren zei dat het gedonderd had.

Anderen zeiden: „Een engel heeft tot Hem gesproken.”

Maar Jezus sprak: „Niet om Mij was die stem maar om u.

„Nu heeft er een oordeel over de wereld plaats, nu zal de vorst dezer wereld worden buitengeworpen; en wanneer Ik van de aarde zal zijn omhooggeheven zal Ik allen tot Mij trekken.”

Hiermee duidde Hij aan welke dood Hij zou sterven.

Moeder van Jezus–ja woord

Duizenden vrouwen wensten de Moeder van Jezus te worden.
Eén enkele, één enkele onder zovelen werd door God uitgekozen.
Eén enkele vond genade in Gods ogen.
Eén enkele mocht de gebenedijde onder alle vrouwen zijn.
Een enkele vrijwaarde Hij van de erfzonde.
Een enkele onttrok Hij aan de klauwen van de duivel.
Een enkele bereidde Hij voor om de Moeder te zijn van Jezus,
de Moeder Gods!
Het is Maria! Maria alleen! De uitverkorene, Maria!
En dan nog wilde God zijn Zoon geen mens laten worden.
Jezus, kwam ons niet verlossen,
Maria moest eerst haar 'jawoord' geven tot de menswording
en tot het verlossingswerk van Jezus.
God deed heel onze verlossing van Maria's jawoord afhangen.
Hij deed Maria's toestemming vragen door de engel Gabriel.
Zie je nu hoe God Maria vereerde?
Zie je nu hoe verheven, hoe groot Gods Moeder is!
Wat gij haar verschuldigd zijt?
Aan haar hebben wij onze Verlosser,
onze vriend in de H. Hostie te danken.

Uit 'Zonnestraaltjes', blz. 133

Het is ook tijdens zijn kapelaansjaren te Gent dat Edward Poppe de leiding krijgt over de priestervereniging 'Filioli Caritatis'. De stichter daarvan is voortijdig overleden en hij heeft min of meer Edward Poppe aangeduid om leider te worden van deze groep. Poppe aanvaardt vanzelfsprekend die taak, want priesters en seminaristen die laat je niet in de steek.

**18 maart
maandag
in de vijfde week
van de vastentijd**

*Laat degene onder u die zonder zonden is,
het eerst een steen op haar werpen..*

In die tijd begaf Jezus zich naar de Olijfberg.

's Morgens vroeg verscheen Hij weer in de tempel en al het volk kwam naar Hem toe. Hij ging zitten en onderrichtte hen. Toen brachten schriftgeleerden en Farizeeën Hem een vrouw die op overspel was betrapt.

Zij plaatsten haar in het midden en zeiden tot Hem:

„Meester, deze vrouw is op heterdaad betrapt terwijl ze overspel bedreef. Nu heeft Mozes ons in de Wet bevolen zulke vrouwen te stenigen. Maar Gij, wat zegt Gij ervan?” Dit bedoelden ze als een strikvraag in de hoop Hem ergens van te kunnen beschuldigen.

Jezus echter boog zich voorover en schreef met zijn vinger op de grond. Toen zij bij Hem aanhielden met vragen richtte Hij zich op en zei tot hen: „Laat degene onder u die zonder zonden is, het eerst een steen op haar werpen.”

Weer boog Hij zich voorover en schreef op de grond.

Toen zij dit hoorden dropen zij een voor een af, de oudsten het eerst, totdat Jezus alleen achterbleef met de vrouw die daar was blijven staan. Nu richtte Jezus zich op en sprak tot haar: „Vrouw, waar zijn ze gebleven? Heeft niemand u veroordeeld?”

Zij antwoordde: „Niemand, Heer.” Toen zei Jezus tot haar:

„Ook Ik veroordeel u niet; ga heen en zondig van nu af niet meer.”

Zo komt het dat priesters en vooral de gentse seminaristen vaak op bezoek komen bij Edward op de pastorie van Sint-Coleta. Zij zijn allemaal sterk onder de indruk van zijn evangelisch bewogen leven. Daar, in die armoedige omstandigheden, is Poppe begonnen met een ongekende invloed uit te oefenen op een gehele generatie priesters. Hij hield hen recht, zij echter hielden ook hem recht en in evenwicht.

Vergeet Sint-Jozef niet

Mag het zijn, dat we Jezus en zijn moeder beminnen, en dan Sint-Jozef maar in de vergeethoek laten staan? Mag het zijn, dat we altijd met Jezus en Maria bezig zijn, en nooit een blik of gebedje gunnen aan Sint-Jozef?

Dat kan Jezus niet welgevallig zijn, niet? Sint-Jozef is immers zijn Voedstervader!

Jezus beminde hem zeer en Hij heeft zo graag dat al de mensen hem beminnen!

Sint-Jozef was maar een arme werkman, een schrijnwerker, die te Nazareth in een klein huisje woonde.

Een van de verre voorvaderen was wel een koning: David.

Maar zelf was hij een geringe schrijnwerker, met hard werken moest hij zijn brood verdienen.

En toch, toch was er geen enkele man in Nazareth, die liever werd gezien als Sint-Jozef.

De natuurlijke Vader van Jezus was hij niet.

God de Vader is de enige Vader van Jezus.

Maar door God was hij uitverkoren, om Zijn plaats bij Jezus te vervangen.

Hij was de wettelijke vader, de pleegvader, de beschermer en bewaarder van Gods Zoon!

Uit 'Zonnestraaltjes', blz. 143 e.v.

*Jozef deed zoals de engel van de Heer
hem bevolen had.*

19 maart

**H. Jozef
bruidegom
van de heilige
maagd Maria**

hoogfeest

Jakob was de vader van Jozef, de man van Maria, en uit haar werd Jezus geboren, die Christus wordt genoemd. De geboorte van Jezus Christus vond plaats op deze wijze: Toen zijn moeder Maria verloofd was met Jozef bleek zij, voordat ze gingen samenwonen, zwanger van de heilige Geest.

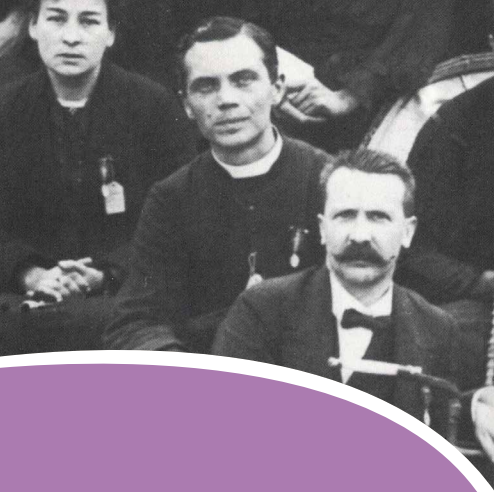
Omdat Jozef, haar man, rechtschapen was en haar niet in opspraak wilde brengen, dacht hij er over in stilte van haar te scheiden.

Terwijl hij dit overwoog, verscheen hem in een droom een engel van de Heer die tot hem sprak

„Jozef, zoon van David, wees niet bevreesd Maria, uw vrouw, tot u te nemen; het kind in haar schoot is van de heilige Geest.

Zij zal een zoon ter wereld brengen die gij Jezus moet noemen, want Hij zal zijn volk redden uit hun zonden.”

Ontwaakt uit de slaap deed Jozef zoals de engel van de Heer hem bevolen had.

Waarschijnlijk is dat vele werk en zijn grote ijver op vele terreinen teveel geweest voor de jonge priester die hij was.

Zijn gezondheid was helemaal niet sterk meer, en hij gaat er dan ook onder door. Eerst volgt er een rustkuur nadat hij uitgeput in zwijm is gevallen tijdens het celebreren van de Eucharistie.

Wanneer zendt Ge het vuur

O, Jezus, wanneer? Wanneer zendt Ge het vuur, de liefdesbrand? De wereld is koud, ons vlammeke is flauw. Wanneer zendt Ge het vuur in ons? Gij wilt niet anders. En wij, wij trachten, wij smachten naar de komst van de liefde, naar de komst van het ware vuur. O, Jezus, O, Maria! O vlammende poort van vuur! Wanneer slaat ge de deuren open om de liefdevloed over ons te laten neerstromen?

Wanneer laat Ge de liefdevlammen van Jezus vrije uitloop naar uw arme priesters? O, gloeiende dageraad, wanneer stijgt de Zonne? O welk een heerlijke Zon-dag zal dat zijn! Welk een reuzenvuur zal die vuurweg doorlopen!

Welk een ongekende liefde zal de koude wereld gewaarworden! O welk een gloed zal ontstaan in de zielen der priesters, de kleine zonnen! Zal die onzeglijke winterwereld warm worden? Zal die verkilde jeugd opwarmen en zal haar dorheid nog bloeien? Zal de kinderwereld in een 'Zonneland' van liefde en belofte herschapen worden? Zullen uw kleinen, uw zwakken de sterken beschamen?

O, Jezus, ik geloof dat uw liefde een vuur is zonder mate; ik geloof dat Gij de volken geneesbaar hebt gemaakt.

Zend uw Geest, niet de geest van deze of gene.

Zend uw Geest over ons, zend uw Geest over onze priesterscharen... en Gij zult het aanschijn der wereld vernieuwen, de winter zal voorbijgaan, de bloemen zullen verschijnen.

Uit een brief aan E.H. Emilien de Waepenaert, 6 febr. 1920

**20 maart
woensdag
in de vijfde week
van de vastentijd**

Als de Zoon u vrijmaakt, zult gij werkelijk vrij zijn.

In die tijd zei Jezus tot de Joden die in Hem geloofden:
„Indien gij trouw blijft aan mijn woord, zijt gij waarlijk mijn leerlingen.
Dan zult ge de waarheid kennen en de waarheid zal u vrij maken.”
Men wierp op: „Wij zijn van Abrahams geslacht en nooit iemands slaaf
geweest. Hoe kunt Gij dan zeggen: gij zult vrij worden?”

Jezus antwoordde hun:

„Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: al wie zonde doet is slaaf van de zonde,
en de slaaf blijft niet voor eeuwig in het huis.

Wie eeuwig in het huis blijft is de Zoon.

Als de Zoon u vrij maakt zult gij werkelijk vrij zijn.

Ik weet dat gij van Abrahams geslacht zijt; niettemin zoekt gij Mij te
doden omdat mijn woord bij u geen ingang vindt. Ik verkondig wat Ik bij
de Vader heb gezien, maar gij doet wat gij van uw vader gehoord hebt.”

Zij antwoordden Hem: „Onze vader is Abraham!”

Daarop zei Jezus hun: „Als gij kinderen van Abraham zijt doet dan ook de
werken van Abraham. Thans echter zoekt gij Mij, een mens te doden,
terwijl Ik u de waarheid heb gezegd die Ik van God heb gehoord.

Zoiets deed Abraham niet. Gij doet de werken van uw vader.”

Zij zeiden Hem: „Wij zijn niet uit ontucht geboren; één vader hebben wij
en dat is God.”

Jezus zeide hun: „Als God uw vader was zoudt gij Mij beminnen,
want van God ben Ik uitgegaan en van Godswege ben Ik hier.

Neen, Ik ben niet uit Mijzelf gekomen maar Hij heeft Mij gezonden.”

Iets later is het voor iedereen duidelijk dat hij helemaal niet verder meer kan en dat een nieuwe benoeming zich opdringt. Zo komt de 28-jarige Edward Poppe op 7 oktober 1918 terecht in het landelijke Moerzeke. Edward Poppe krijgt een warm onthaal in het klooster van Moerzeke waarvan hij nu plaatselijk directeur is. De zusters van Sint-Vincentius zijn bijzonder vriendelijk voor hun 'directeur' zoals hij nu genoemd wordt.

Geestelijk - dagelijks leven

Is ons eigen geestelijk leven nog immer onze eerste zorg en het apostolaatsmiddel, waar wij het meest op rekenen om te slagen? Hebben wij misschien onze meditatie, onze Mis niet praktisch aanzien als lastige plichten, die we vlug tussen de andere bezigheden verrichten?

Als we onszelf in alle oprechtheid nagaan, moeten we dan niet bekennen, dat we er weinig van overtuigd zijn, dat onze meditatie, onze dankzegging en al onze gebeden waarlijk iets uitwerken in heel ons leven?

Als die overtuiging verzwakt is, dan hapert er heel zeker iets aan ons geestelijk leven. Dan worden weldra al de teksten van het Evangelie mooie woorden, waarvoor wij geen toepassing meer zien.

Willen we waarlijk weten, hoever het staat met ons ideaal, laten we dan luisteren naar een van die teksten. Jezus zegt: "Wie in mij blijft, hij brengt vruchten voort, en vele". Wat zegt ons die tekst? Geeft hij ons moed? Of laat hij ons onverschillig? Komt hij ons voor als de blijde grondtoon van ons apostolaat, of blijft die tekst als een gesloten waarheid, waarmee we niet gewoon zijn ons op te houden?

Uit 'Geestelijke leiding', Serie A, blz. 100

**21 maart
donderdag
in de vijfde week
van de vastentijd**

*Abraham, uw vader juichte van vreugde
bij de gedachte dat hij mijn dag zou zien.*

In die tijd zei Jezus tot de Joden: „Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: als iemand mijn woord onderhoudt zal hij in eeuwigheid de dood niet zien.”

Toen zeiden de Joden Hem:

„Nu weten wij zeker dat Gij van de duivel bezeten zijt.

Want Abraham en de profeten zijn gestorven, terwijl Gij beweert: Als iemand mijn woord onderhoudt zal hij in eeuwigheid de dood niet smaken.

Zijt Gij soms groter dan onze vader Abraham die wel gestorven is? Zelfs de profeten zijn gestorven. Voor wie houdt Gij Uzelf wel?”

Jezus antwoordde: „Als Ik Mijzelf verheerlijkt dan is mijn glorie niets; maar mijn Vader is het die Mij verheerlijkt, van wie gij zegt Hij is onze God. Toch kent gij Hem niet.

Ik daarentegen ken Hem en als Ik zou zeggen dat Ik Hem niet ken zou Ik aan u gelijk zijn: een leugenaar.

Maar Ik ken Hem en onderhoud zijn woord.

Abraham, uw vader juichte van vreugde bij de gedachte dat hij mijn dag zou zien; hij heeft hem gezien en zich verheugd.”

Toen zeiden de Joden tot Hem:

„Gij zijt nog geen vijftig jaar en Gij hebt Abraham gezien?”

Jezus antwoordde hun: „Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: voor Abraham werd ben Ik.”

Toen raapten zij stenen op om Hem te stenigen maar Jezus trok zich terug en verliet de tempel.

Voor Edward is het wel een grote aanpassing. Hij is nu op rust; en zijn nieuwe parochie telt niet meer dan 50 leden. De zusters zijn met elf. Dan zijn er een 15-tal weeskinderen en een 25-tal bejaarde inwoners. Dat is alles.

Poppe heeft nu een eigen woning en positief is dat zijn mama en zijn ongehuwde zussen bij hem komen inwonen. Edward kan nu opnieuw leven in de geborgenheid van een gezin, dat is een zalf voor zijn ziel.

Hebt gij een notaboekje?

In mijn tijd toen ik nog student was, hadden velen een schrijfboekje, waar ze de treffende gedachten en de prachtigste verzen uit hun lectuur in schreven. Dat letterkundig notaboekje werd na enkele maanden een kostbaar repertorium. Het werd een schrijn van kostbare kunstparels. Bij velen werd het zelfs een soort vertrouweling, die in dagen van emotie of inspiratie de vertolking hunner intiemste gewaarwordingen mocht ontvangen. Zulk notaboekje hielp mee aan hun letterkundige vorming.

Waarom zouden wij ons ook niet een ander notaboekje aanschaffen? Waarom zouden we ook niet de gedachten optekenen welke ons bij een geestelijke lezing of in een preek het meest hebben getroffen?

Waarom zouden we daarin de goddelijke parelen uit het Evangelie en andere parelen uit de schatten der geestelijke schrijvers niet verzamelen?

Een gedachte dat eens werd opgeschreven in uw notaboekje blijft dieper geprent in uw geest; de spreuken uit een geestelijk dagboek vormen gemakkelijk 'levensbeginselen'! Een waarheid, die eens gelezen, dan eens geschreven, en daarna eens herlezen werd, zal dan ook wel eens herdacht en beoefend worden.

Zij komt eerst in ons boekje, dan in onze overtuiging en daarna in ons leven! Zo raakt zij op haar bestemming.

Uit 'Onze Bode', jrg. 1, nr. 3, blz. 75 en 76

**22 maart
vrijdag
in de vijfde week
van de vastentijd**

De Joden proberen Jezus opnieuw te grijpen, maar Hij stelt zich buiten hun bereik.

In die tijd raapten de Joden stenen op om Jezus te stenigen. Maar Jezus zei hun: „Ik heb voor uw ogen veel goede werken verricht die uit de Vader voortkomen; om welk van die werken wilt gij Mij stenigen?” De Joden gaven Hem ten antwoord: „Niet om een goed werk stenigen wij U maar om een godslastering dat Gij, een mens, Uzelf tot God maakt.” Jezus antwoordde hun:

„Staat er niet in uw Wet geschreven: Ik heb gezegd: gij zijt goden? Zij heeft hen tot wie het woord Gods gericht werd goden genoemd, en de Schrift heeft bindende kracht.

Maar waarom dan beschuldigt ge Mij, die door de Vader geheiligd en in de wereld gezonden werd, van godslastering als Ik Mijzelf Gods Zoon noem?

Als Ik de werken van mijn Vader niet doe behoeft gij Mij niet te geloven, maar zo Ik ze wel doe geloofd dan die werken als ge Mij niet wilt geloven. Dan zult gij inzien en erkennen, dat de Vader in Mij is en Ik in de Vader ben.” Toen probeerden zij opnieuw Hem te grijpen maar Hij stelde zich buiten hun bereik. Hij ging terug naar de overkant van de Jordaan, naar de plaats waar Johannes aanvankelijk gedoopt had en bleef daar.

Velen kwamen tot Hem, want ze zeiden: „Johannes heeft weliswaar geen enkel teken gedaan, maar alles wat hij over deze man zei was waar.” En velen begonnen daar in Hem te geloven.

Maar kort nadat hij in Moerzeke zijn intrek heeft genomen, geraakt Poppe ernstig ziek. Hij wordt getroffen door een hartcrisis die hem aan de rand van de dood brengt. Hij ontvangt de ziekenzalving en zweeft enkele dagen tussen leven en dood. Na acht dagen is het ergste voorbij maar... Edward heeft oog in oog met de dood gestaan en dat laat zijn sporen na.

Ik wil Gods glorie en het Rijk

“Ik zwoeg, ik offer me op met werkelijke ijver.
Het Rijk van Christus en van Moeder neemt mij innerlijk en totaal in bezit.
Het is zo normaal als de ademhaling van mijn lichaam.
Uit ijver voor het Rijk komen in mij alle krachten vrij die stuwen naar de vestiging van het Rijk.
Niets, geen letter, geen enkele bezorgdheid keert zich naar elders.
Zoals ik gestuwd en gedreven word, zo leef ik ook omwille van de beminnenswaardigheid van het Rijk zelf en handel en streef ik, naar het mij toeschijnt, omdat Christus God is en omdat de Kerk het Lichaam van Christus is, en omdat Moeder de volheid bezit van alle genade in het Rijk.
Ik wil Gods glorie en het Rijk zowel in het hiernu als in het hierna”.

Uit zestiende gewetensbrief
aan zijn geestelijk leider pater Van Hautte C.S.S.R.
19–23 januari 1922

*Jezus, zal ook sterven
om de verstrooide kinderen van God samen te brengen.*

**23 maart
zaterdag
in de vijfde week
van de vastentijd**

Vele Joden die in die dagen naar Maria waren gekomen en zagen wat Jezus gedaan had, geloofden in Hem. Enigen van hen gingen echter naar de Farizeeën om hun te vertellen wat Jezus gedaan had. De hogepriesters en Farizeeën belegden daarop een zitting van het Sanhedrin en zeiden: „Wat doen we? Want die man verricht veel wonderen. Als wij Hem zijn gang laten gaan zullen ze allemaal in Hem geloven. Dan zullen de Romeinen komen en met de heilige plaats ook ons volk wegvagen.” Maar een van hen, Kájafas, die dat jaar hogepriester was zei hun: „Gij begrijpt er niets van; ge denkt er niet aan, dat het beter voor u is, dat er één mens voor het volk sterft dan dat het hele volk ten onder gaat.” Dit zei hij niet uit zichzelf, maar als hogepriester van dat jaar profeteerde hij dat Jezus zou sterven voor het volk, en niet voor het volk alleen maar ook om de verstrooide kinderen van God samen te brengen. Van die dag af waren ze besloten Hem te doden. Jezus bewoog zich daarom niet meer openlijk onder de Joden, maar vertrok vandaar naar de streek bij de woestijn, en wel naar de stad Efraim waar Hij met zijn leerlingen verbleef. Toen echter het paasfeest van de Joden op handen was gingen velen uit de streek vóór Pasen naar Jeruzalem om zich te reinigen. Ze zochten naar Jezus en zeiden tot elkaar terwijl ze in de tempel stonden: „Wat dunkt u? Zou Hij niet naar het feest komen?”

Hij moet bekennen dat hij geen held is geweest en zelfs bang was om te sterven, niet zozeer omwille van het sterven zelf, maar omwille van het Gods oordeel waaraan iedereen na zijn dood onderworpen zal worden. Hij kijkt op dat ogenblik in het diepste van zijn ziel en ziet alles haarscherp, zijn goede kanten én zijn minder goede kanten. Naarmate hij beter wordt verdwijnt ook de schrik voor de dood en het oordeel.

Vorbereiding van de Goede Week

Vragen wij aan de H. Geest en aan Maria de genade om de Goede Week goed te mogen doorbrengen. Wij zijn niet altijd in de juiste stemming. Het gebeurt zelfs meermaals dat we geen smaak vinden in geestelijke zaken. Om het even wat onze gesteltenissen zijn, wees ervan overtuigd dat we de genade zullen krijgen om deze dagen heilig door te brengen, want we hebben de H. Geest en Maria aangeroepen. Om een goed gebruik te maken van deze dagen, laten we alles doen in de grootste eenvoud, met geest van geloof en betrouwen. Vooral dit: laten we naar de diensten en geestelijke oefeningen gaan, na ons goed onder de invloed van Maria te hebben geplaatst. Enkel op die voorwaarde, ik verzeker het u, zullen die dagen vruchtbaar zijn. Voor wat de meditatie betreft: tracht eenvoudig te zijn. Tracht je zo werkelijk mogelijk een van de taferelen uit die lijdensweek voor te stellen. Bij het Laatste Avondmaal: neem plaats bij de apostelen, en meng je werkelijk in het tafereel, bevind je heel dicht bij de Heer en voer een levendig en hartelijk gesprek met Hem en met de apostelen.

Uit 'Woordjes', Serie A, blz. 104-105

24 maart
Palmzondag

hoogfeest

Gezegend de Komende in de naam des Heren.

Toen Jezus en zijn leerlingen Jeruzalem naderden,
in de richting van Betfage en Betanië op de Olijfberg,
zond Hij twee van zijn leerlingen uit met de opdracht:

'Gaat naar het dorp daar vóór u,

en bij uw binnenkomst is het eerste dat ge zult vinden een veulen dat
vastgebonden staat en waarop nog nooit iemand gezeten heeft; maakt
dat los en brengt het hier.

En als iemand u de aanmerking maakt: Wat doet ge daar?

antwoordt dan: De Heer heeft het nodig

maar Hij stuurt het spoedig weer hier terug.'

Ze gingen weg en vonden een veulen

vastgebonden aan een deur, buiten op straat.

Ze maakten het los maar sommige mensen die daar in de buurt stonden
riepen hun toe: 'Wat doet ge daar, om zo maar dat veulen los te maken?'

Ze antwoordden zoals Jezus hun had gezegd

en de mensen lieten hen ongemoeid.

Ze brachten het veulen bij Jezus, legden er hun mantels overheen

en Hij ging er op zitten. Velen spreidden hun mantels op de weg uit,
anderen groene takken die ze in het veld gekapt hadden.

De mensen die Hem omstuwden, jubelden: 'Hosanna;

Gezegend de Komende in de naam des Heren;

Geprezen het komende koninkrijk van onze vader David!

Hosanna in den hoge!'

Priester Poppe (vervolg)

Edward Poppe is 28 jaar en hartpatiënt, er bestaat voor hem geen medicatie, geen operatie, geen apparaten enkel... rust. Voortaan is hij gekluisterd aan zijn bed en moet hij zich laten verzorgen door een zuster verpleegster en dat kost hem veel. Fysiek is hij tot weinig of niets meer in staat. Intellectueel is hij ongeschonden en spiritueel staat hij scherper dan ooit. De confrontatie met het lijden brengt hem dicht bij de lijdende Christus. In volle bewustzijn wil hij zijn leven offeren voor zijn vrienden priesters. Hij schrijft de passage uit het Johannesevangelie over: *“De graankorrel moet sterven om veel vrucht voort te brengen”*. Heel bewust en sereen geeft hij zijn leven uit handen. Hij aanvaardt zijn fragiliteit en zegt daarover: *“Maria heeft mij in mijn bed gelegd en ik lig er gaarne”*. Ook dat is kenmerkend voor Edward Poppe in deze fase van zijn leven: er is een sterk bewustzijn dat de genade en de Voorzienigheid hier aan het werk zijn en dat zijn werk er nu uit bestaat *‘een goede zieke te zijn’*. Hij kent geen verlatenheid: hij weet zich ook nu bemind door Jezus en Maria, zoals hij dat zo graag zegt.

Maanden gaan voorbij, de H. Mis celebreren kan hij niet, rusten is nog altijd de boodschap. Maar van zich laten gaan is geen sprake. Hij organiseert elke dag opnieuw zijn dag. Indeling, tijden van gebed en van lezing, van studie en van schrijfwerk. Hij plant zelfs elke maand een recollectiedag met een intens spiritueel programma, een dag die hij overigens doorbrengt in zijn bed, zoals alle andere dagen. Zijn actieve pastoraal is nu tot nul gereduceerd maar stilaan ontwikkelt er zich een ander apostolaat. Hij begint te studeren en te schrijven, en zo ontstaan er verschillende boeken, brochuurtjes en artikeltjes die hij allemaal schrijft vanuit zijn bed. Een zwakkeling is Poppe nooit geweest. Fysiek een ramp, maar wel een doorduwer op andere gebieden. We mogen gerust stellen dat Edward Poppe tijdens die eerste ziekteperiode in Moerzeke gegroeid is op vele gebieden. In liefde voor de Heer en zijn Moeder Maria, in broederlijkheid voor zijn medepriesters die hem zeer vaak kwamen opzoeken, in overgave en vertouwen. Kortom als Edward Poppe een heilige is geworden dan is het daar begonnen, in zijn ziekbed te Moerzeke. Voor vele zieken is hij een voorbeeld omdat hij positief alles wist te aanvaarden wat op zijn

weg komt. Hetzij ziekte, hetzij miskenning, hetzij vreugde, hetzij pijn. Hij schrijft daarover: "Ik ben geborgen in Gods' wil". Ik vermoed evenwel dat ook dit voor hem niet zonder slag of stoot is gegaan.

Eén van de meest merkwaardige zaken die zich tijdens zijn ziekte in Moerzeke hebben afgespeeld is zijn bijdrage aan de Eucharistische Kruistocht. De oorsprong in België ligt in Averbode bij de Norbertijnen die hem om zijn medewerking zijn komen vragen. Zeer enthousiast zal Edward op die kar springen. De Eucharistie is écht een kluijfe naar zijn hand. Hij ontwikkelt nu praktisch en op het niveau en de taal van kinderen de zogenaamde communiedecreten van paus Pius X, de paus van de veelvuldige communie die tevens de leeftijd voor de eerste communie op 7 jaar bracht. Poppe schrijft en schrijft, in totaal zal hij voor Zonneland meer dan 110 artikeltjes schrijven. Ook in Petit Belge de Waalse tegenhanger van Zonneland is hij een regelmatige gast. Zijn stijl is direct, spontaan, verhalend en volgens de mode van die tijd ook moraliserend. Maar het slaat aan. Eigenlijk denkt iedereen in Vlaanderen dat de Eucharistische Kruistocht het werk is van priester Poppe en van hem alleen. Hij pleit voor de veelvuldige communie, de dagelijkse communie, de welverzorgde com-

munie en de welbenutte communie. En hij weet dat allemaal op kinderniveau uit te leggen. De Eucharistische Kruistocht is zonder meer het laatste grote catechetische en pastorale project geweest in de kerk in Vlaanderen. Tijdens het interbellum (1920-1940) sprak men over niets anders en de groepen kruistochters schoten als paddestoelen uit de grond overal in Vlaanderen en Wallonië. Stel u voor dat Zonneland in 1924 maar eventjes 200.000 abonnees telt. Een ledenaantal dat geen enkele beweging kon voorleggen. Na vier jaar ziekbed komt er toch stilaan verbetering in zijn toestand en kan Poppe zelfs opnieuw op stap en geeft hij her en der ook al eens een voordracht. Door de Eucharistische Kruistocht, door zijn schrijfafpostolaat en zijn voordrachten is Poppe nu een Bekende Vlaming. En zo komt hij ook in het vizier van kardinaal Mercier, de aartsbisschop van Mechelen, die een geestelijk leider zoekt voor de seminaristen die hun legerdienst vervullen.

Na een onderhoud met de kardinaal krijgt hij dan ook deze nieuwe benoeming. Geestelijk directeur van de fraters, religieuzen en seminaristen in het kamp Leopoldsburg. Na vier stille jaren, nu opnieuw in het volle leven tussen een menigte van 400 seminaristen in legerdienst. Heel de rijkdom van zijn priesterleven geeft hij nu door aan deze jonge mensen die in de ban zijn van hun nieuwe priester.

Dat Hij beschikke over alles

Lieve Moeder,

Is dat uw Rijk, dat voortdurend aarzelen en twijfelen?
Is dat uw Rijk, is dat een liefdesleven,
dat voortdurend geven en weer terugnemen?
Dat wegschenken en herpakken?
Dat willen en terugschrikken?
Dat begeren en stilstaan?
Dat trappelen en hoofdschudden?..
Neen, Moeder!
Maar dat Hij heerse!
Dat Hij meester weze!
Dat Hij vrij weze in ons!
Dat Hij beschikke over alles en voor immer!

Uit Sicuti Fratres, Serie A, blz. 78

**25 maart
maandag
in de Goede Week**

*Laat haar begaan. Zij heeft dit gebruik onderhouden
vooruitlopend op mijn begrafenis.*

Zes dagen voor Pasen kwam Jezus te Betanië,
waar Lazarus woonde die Hij uit de doden had opgewekt.
Men gaf daar een maaltijd te zijner ere.
Marta bediende
en Lazarus was een van degenen die met Hem aanlagen.
Maria nu nam een pond nardusbalsem,
echte en heel kostbare, zalfde daarmee Jezus' voeten
en droogde ze met haar haren af. Het huis hing vol balsemgeur.
Daarop zei Judas Iskariot, een van zijn leerlingen,
dezelfde die Hem zou overleveren
„Waarom is die balsem niet voor driehonderd denariën verkocht
en het geld aan de armen gegeven?“
Hij zei dat niet omdat hij bezorgd was voor de armen,
maar omdat hij een dief was
en uit de beurs die hij bewaarde wegnam wat erin kwam.
Jezus echter zei: „Laat haar begaan. Zij heeft dit gebruik onderhouden
vooruitlopend op de dag van mijn begrafenis.
Want de armen houdt gij altijd bij u, Mij echter niet altijd.“
Intussen waren heel veel Joden te weten gekomen
dat Jezus daar was en kwamen erheen,
niet alleen omwille van Jezus maar ook om Lazarus te zien
die Hij uit de doden had opgewekt.
De hogepriesters besloten toen ook Lazarus uit de weg te ruimen,
omdat om hem veel Joden wegliepen en in Jezus geloofden.

Hij preekt, geeft conferenties, richt avondwoordjes tot zijn aandachtige publiek, en ontmoet vooral veel seminaristen voor geestelijke leiding en biecht. Uren brengt hij nu door al luisterend naar het lief en leed van zijn seminaristen. Hij zegt het zelf, dit is eigenlijk de 'job' waarvan ik altijd gedroomd hebt. Edward Poppe is 32 jaar jong en kent dé tijd van zijn leven. Deze tijd zal echter amper 15 maanden duren. In deze tijd "heb ik meer gereisd, meer gesproken, meer gepreekt, meer geschreven dan in al de andere tijd van mijn leven", zegt hij.

Genezing inwendig ene uitwendig

Ik kan nu noch preken, noch de Mis lezen, noch biecht horen; maar het woord van de H. Theresia troost mij. Zij leert mij dat 'ziek zijn' en 'bidden', meer teweegbrengen dan heilige woorden. Ik geef U dus wat ik heb en verenig het met Jezus-Hostie en met Maria's liefde. Zo werk ik toch een weinig met u mee. Ik beter stilaan. Maar mijn ziek-zijn is mij zo dierbaar als de gezondheid. Toch wil Jezus dat ge voor mijn genezing bidt. Daarom vraag ik u dat te willen doen. Bidt dierbare zusters, opdat Hij mij geneze 'inwendig en uitwendig'. Want beide heb ik nodig om Jezus' en Maria's werk te doen. Ik vraag voor u, eerwaarde moeder, en voor u allen, dierbare zusters: groot geloof, groot betrouwen en een liefdevolle ingetogenheid met Jezus en Maria.

Uit een brief aan de Karmel te Leopoldsburg,
donderdag in de paasweek 1924

26 maart
dinsdag
in de Goede Week

*Eén van u zal Mij overleveren. Nog eer de haan kraait
zult gij Mij driemaal verloochend hebben.*

In die tijd toen Jezus met zijn leerlingen aan tafel aanlag werd Hij ontroerd en bevestigde: „Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: een van u zal Mij overleveren.” De leerlingen keken elkaar aan, in het onzekere wie Hij bedoelde. Een van de leerlingen, degene die door Jezus bemind werd, lag dicht tegen Jezus aan. Simon Petrus gaf hem een teken en vroeg hem: „Wie bedoelt Hij?” Toen leunde deze tegen Jezus' borst en zei: „Heer, wie is het?” Jezus antwoordde: „Hij is het aan wie Ik het stuk brood zal geven dat Ik ga indopen.” Na het stuk brood te hebben ingedoopt reikte Hij het toe aan Judas Iskariot. En toen Judas dit had aangenomen voer de satan in hem. Jezus zei hem: „Wat gij te doen hebt doe dat spoedig.” Maar niemand van de aanliggenden begreep waarom Hij dit tot hem zei. Omdat Judas de beurs hield, meenden sommigen dat Jezus hem opdroeg: Koop wat wij voor het feest nodig hebben, of dat hij iets aan de armen moest geven. Toen hij het stuk brood had aangenomen, ging hij terstond weg. Het was nacht. Na zijn vertrek zei Jezus: „Nu is de Mensenzoon verheerlijkt en God is verheerlijkt in Hem. Als God in Hem verheerlijkt is, zal God ook Hem in zichzelf verheerlijken, ja, Hij zal Hem spoedig verheerlijken. Kindertjes, nog maar kort zal Ik bij u zijn. Gij zult Mij zoeken, en zoals Ik tot de Joden gezegd heb: Waar Ik heenga kunt gij niet komen, zo zeg Ik het thans tot u.” Simon Petrus zei Hem: „Heer, waar gaat Gij naar toe?” Jezus gaf hem ten antwoord: „Waar Ik heenga kunt gij Mij nu niet volgen, later wel.” Petrus vroeg Hem: „Heer, waarom kan ik U niet terstond volgen? Mijn leven zal ik voor U geven.” Jezus antwoordde: „Uw leven zult gij voor Mij geven? Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Nog eer de haan kraait zult gij Mij driemaal verloochend hebben.”

Wanneer hij met Nieuwjaar 1924 op verlof is bij zijn mama in Moerzeke wordt hij opnieuw getroffen door een hartcrisis en staat alles opnieuw op de helling. Ook nu herstelt hij, maar opnieuw zeer langzaam. Hij is zwak en opnieuw aan het bed gekluisterd en toch gaat de processie van mensen die hem willen zien en spreken overdrotten verder. Iedereen uit Vlaanderen en zelfs uit het buitenland wil deze heilige priester zien, spreken en om raad vragen.

Spot en laster

Kan je het verdragen dat men van je zegt dat jij een 'scrupuleuze' bent? Twee jaar lang? Dat men medelijden met je heeft omdat jij het zo nauw opneemt? Dat men je aanziet en bekend maakt als een 'pezewever', omdat je trouw bent aan meditatie, brevier, geestelijke lezing?

Als men je ten onrechte zal beschuldigen van scheuring te weeg te brengen, omdat je geen wijn schenkt, omdat je niet naar kransjes komt; als men je verwijt een kluizenaar te zijn zonder broederliefde, of tegen gezelschap te zijn, zal je dan in rust en vrede kunnen blijven en je vergenoegen met Mijn goedkeuring?

Zal je niet droef en bang worden omwille van de handelwijze van je collega's en menen dat je je gedrag moet veranderen? Dat je geen goed doet en oorzaak bent van twist? Doe wel en zie niet om! Luister, noch handel, noch schik je naar hun denkwijze en gewoonten. Zij zullen je met vrede laten indien jij op het oordeel en spot van de mensen geen acht slaat. Weet jij dat de knecht niet meer is dan de meester?

Zie mijn kroon en mijn hart...

Zie jij bent niet van de wereld,
alhoewel je in de wereld leven moet.

Uit 'Geestelijk Dagboek' VI, blz. 43-44

27 maart
woensdag
in de Goede Week

*De Mensenzoon gaat heen,
zoals van Hem geschreven staat, maar wee de mens
door wie Hij wordt overgeleverd!*

In die tijd ging een van de twaalf,
Judas Iskariot geheten, naar de hogepriesters en zei:
„Wat wilt ge mij geven als ik Hem u in handen speel?”
Zij betaalden hem dertig zilverlingen uit. En van toen afzocht hij een
gunstige gelegenheid om Hem over te leveren.
Op de eerste dag van het ongedesemde brood kwamen de leerlingen
Jezus vragen: „Waar wilt Gij dat wij het paasmaal voor U gereed maken?”
Hij antwoordde: „Gaat naar de stad en zegt aan die en die:
De Meester laat weten: Mijn uur is nabij;
bij u wil Ik met mijn leerlingen het paasmaal houden.”
De leerlingen deden zoals Jezus hun had opgedragen
en maakten het paasmaal gereed.
Toen de avond gevallen was lag Hij met de twaalf leerlingen aan.
Onder de maaltijd sprak Hij: „Voorwaar, Ik zeg u: een van u zal Mij
overleveren.”
Smartelijk getroffen begon de een na de ander Hem te vragen:
„Ik ben het toch niet, Heer?”
Hij antwoordde: „Die met Mij zijn hand in de schotel steekt zal Mij
overleveren. Wel gaat de Mensenzoon heen, zoals van Hem geschreven
staat, maar wee de mens door wie de Mensenzoon wordt overgeleverd!
Het zou beter voor hem zijn als hij niet geboren was, die mens!”
Judas, zijn verrader, nam ook het woord en zei: „Ik ben het toch niet,
Rabbi?” Hij antwoordde hem: „Gij zegt het.”

Worden als kinderen

Jezus, had reeds tijdens zijn openbaar leven een grote les gegeven over het 'geestelijk kind zijn'. Toen hij zijn apostelen hoorde ruziën over wie nu wel de grootste was, riep hij een klein kind en plaatste het in hun midden en zei:

"Als je niet wordt als kleine kinderen, zal je het Rijk der Hemelen niet binnengaan". (Matt. 18,3)

In deze hoogmoedige twintigste eeuw van opgeblazenheid en van de 'wetenschap', stelt de Paus aan allen de kleine Theresia tot voorbeeld en tot navolging. Hij stelt haar boven op het altaar en tot allen zegt hij: "indien gij niet een klein kind wordt, zoals Theresia, zal je het Rijk der hemelen niet binnengaan".

Uitstekend niet?

Voor al deze grote theologen,
voor al de geleerden en mannen van de wetenschap,
voor allen stelt de Goddelijke Voorzienigheid de kleine Theresia tot toonbeeld.

Door gemis aan eenvoud gaan er toch zovele schatten doorheen de dag verloren. Kijk, doorheen de dagen heb je zoveel vervelende bezigheden. Doe zoals de kleine Theresia, maak er geschenkjes van om ze aan te bieden aan Jezus en Maria.

Uit 'Woordjes', Serie A, blz. 118 - 119

Zelf weet Edward heel goed waar hij voor staat en hij maakt zich innerlijk klaar voor de 'grote ontmoeting'. Zijn taak is volbracht, zijn Heer wacht op Hem en Edward protesteert niet. "Wees gaarne klein" is een van de geliefde uitspraken van Poppe. Edward weet zich klein en geborgen in de liefde van Jezus en Maria en wacht op wat onvermijdelijk komen zal.

28 maart Witte Donderdag

Hij gaf een bewijs van zijn liefde tot het uiterste toe.

Het paasfeest was op handen. Jezus, die wist dat zijn uur gekomen was om uit deze wereld over te gaan naar de Vader, en die de zijnen in de wereld bemind had gaf hun een bewijs van zijn liefde tot het uiterste toe. Onder de maaltijd, toen de duivel reeds aan Judas Iskariot, de zoon van Simon, het plan had ingegeven om Hem over te leveren, stond Jezus van tafel op. In het bewustzijn dat de Vader Hem alles in handen had gegeven en dat Hij van God was uitgegaan en naar God terugkeerde, legde Hij zijn bovenkleden af, nam een linnen doek en omgordde zich daarmee. Daarop goot Hij water in het wasbekken en begon de voeten van de leerlingen te wassen en ze met de doek waarmee Hij omgord was af te drogen. Zo kwam Hij bij Simon Petrus die echter tot Hem zei: „Heer, wilt Gij mij de voeten wassen?” Jezus gaf hem ten antwoord: „Wat ik doe begrijpt ge nu nog niet maar later zult gij het inzien.” Toen zei Petrus tot Hem: „Nooit in der eeuwigheid zult Gij mij de voeten wassen!” Jezus antwoordde Hem: „Als gij u niet door Mij laat wassen kunt gij mijn deelgenoot niet zijn.” Daarop zei Simon Petrus tot Hem: „Heer, dan niet alleen mijn voeten maar ook mijn handen en hoofd.” Maar Jezus antwoordde: „Wie een bad heeft genomen, behoeft zich niet meer te wassen tenzij de voeten, hij is immers helemaal rein. Ook gij zijt rein, ofschoon niet allen.” Hij wist immers wie Hem zou overleveren. Daarom zei Hij: Niet allen zijt gij rein. Toen Hij dan hun voeten had gewassen, zijn bovenkleden had aangetrokken en weer aan tafel was gegaan sprak Hij tot hen: „Begrijpt gij wat ik u gedaan heb? Gij spreekt Mij aan als Leraar en Heer, en dat doet gij terecht, want dat ben ik. Maar als ik, de Heer en Leraar, uw voeten heb gewassen dan behoort ook gij elkaar de voeten te wassen. Ik heb u een voorbeeld gegeven opdat gij zoudt doen zoals ik u gedaan heb.

De dag van de 'grote ontmoeting' breekt aan op 10 juni 1924. Vroeg in de morgen bij het opstaan voelt Edward zich onwel, valt neer op het bed, eerst naar links dan naar rechts, de ziekenzuster beseft niet goed wat er gaande is, Poppe richt zijn blik op het H. Hartbeeld dat op de schouw staat, slaat nog enkele snikken en zuchten en maakt de overstap naar de eeuwigheid, het is 7.10 uur in de morgen.

Iemand die raad geeft

Wij zijn zo weinig bekwaam om iets ernstigs te doen, zo ijdel om in de onmisbare nederigheid te blijven, zo onstandvastig om te blijven volharden, dat wij iemand aan het hoofd moeten hebben die ons voorlicht en raad geeft, die ons toomt en aandrijft ten gepasten tijde, iemand die ons helemaal in haar hand heeft en die bij gelegenheid zelf in de bres springt als wij ten einde raad zijn? Welnu, dat vinden wij in Maria, en in geen andere handen kunnen wij ons veiliger geven dan in de hare!

Zij is de ' Moeder van Christus' en weet wat volgens zijn zin is. Zij is de ' Moeder van goede raad', en zij zal ons leren hoe wij ons uit de slag moeten trekken in lastige omstandigheden. Zij is de 'Allervoorzichtigste Maagd' en zij zal ons van alle roekeloosheid en onbescheidenheid verwittigen. Zij is de 'Machtige Maagd' en zij zal onze zwakheid door haar kracht versterken. Zij is de 'Oorzaak van onze blijdschap' en zij zal ons aanmoedigen door haar tedere vertroosting en als wij in nood zijn. En op het einde is zij nog de 'Deur van de hemel' om ons met onze kinderen daar binnen te laten, zonder uitstel, na het scheiden van deze wereld.

Uit 'Eucharistisch catechistenboekje', 1919, blz. 31

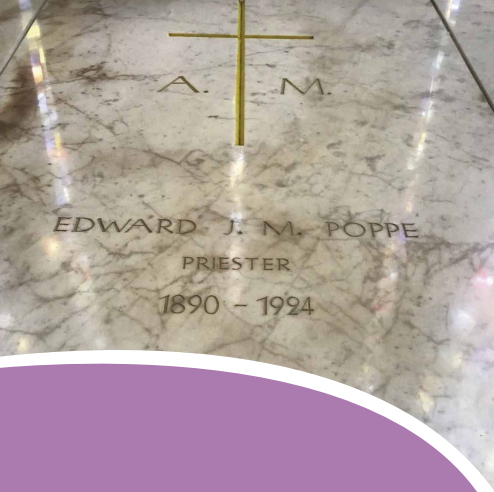
Hebr. 4, 14-16; 5, 7-9

29 maart
Goede Vrijdag

*Hij heeft gehoorzaamheid geleerd
en is voor allen die Hem gehoorzamen
oorzaak geworden van eeuwig heil.*

Broeders en zusters,
Nu wij een verheven hogepriester hebben,
een die de hemelen is doorgegaan,
Jezus, de Zoon van God,
nu moeten wij vasthouden aan onze belijdenis.
Want wij hebben een hogepriester
die in staat is mee te voelen met onze zwakheden.
Hij werd zelf op allerlei manieren op de proef gesteld,
precies zoals wij, afgezien dan van de zonde.
Laten wij daarom vrijmoedig naderen tot de troon van Gods
genade, om barmhartigheid en genade te verkrijgen
en tijdige hulp.
In de dagen van zijn sterfelijk leven
heeft Hij onder luid geroep en geweent
gebeden en smekingen opgedragen aan God
die Hem uit de dood kon redden.
Om zijn vroomheid is Hij verhoord: hoewel Hij Gods Zoon was heeft
Hij in de school van het lijden gehoorzaamheid geleerd; en toen
Hij het einde had bereikt is Hij voor allen die Hem gehoorzamen
oorzaak geworden van eeuwig heil.

Zijn begrafenis wordt een echte triomftocht, de soldaten seminaristen dragen zijn kist op hun schouders en het plein in Moerzeke ziet letterlijk zwart van het volk.

De pers schrijft dat er wel 10.000 mensen aanwezig waren op zijn uitvaart.

Rustig naar het einde

De avond van Lichtmis, toen de terugkeer naar Leopoldsburg beslist was voor 's anderendaags, ben ik plots weer hervallen, erger dan op 1 januari: FIAT!

Ik ben nu wat beter, doch niet veel.

Ik kan mij nog moeilijk inbeelden... dat Jezus mij nog wil laten genezen; ik meen veeleer dat ik me moet voorbereiden om voor Hem te verschijnen. Ik tracht helemaal rustig de dood, en vooral Jezus' oordeel met betrouwen tegemoet te zien, iets wat mij gedurende vele dagen en weken, vooral wanneer het stervensgevaar dreigend was, bijna onmogelijk scheen. Deze bekoring van wanhoop, of althans van wantrouwen, joeg me meer angst aan en was meer terneerdrakkend dan de dood zelf.

Bid voor mij, Pater, opdat ik, hoogmoedig en onverdienstelijk mens, door God niet zou afgestoten worden, nadat ik anderen gepredikt heb...

Verscheidene hebben zich aangeboden om in mijn plaats te sterven... maar ik kan zoiets niet aanvaarden; dat zou een lafheid zijn.

Ik zeg tot Jezus: Jezus, zie me hier, ik ben uw slachtoffer; ik laat U de keuze.

Heilige Wil van God, laat me in U leven en in U sterven.

Uit 'Gewetensbrief' 32, blz. 152-153, 14 februari 1924

30 maart Stille Zaterdag

Laten wij ons inspannen de rust des Heren binnen te gaan.

Zolang de goddelijke belofte van de rust nog geldt, moeten wij ervoor zorgen dat niemand van u zou menen dat het te laat is. Want ook wij hebben het goede nieuws gehoord, juist als zij. Maar het Woord van de verkondiging dat zij hoorden, heeft hun niet gebaat, omdat het niet gepaard ging met geloof bij de hoorders. Wij die geloofd hebben, wij gaan die rust binnen waarvan Hij gezegd heeft: 'Ik heb gezworen in mijn gramschap: nooit zullen zij ingaan in mijn rust.' Toch was Gods werk al klaar vanaf de schepping van de wereld. Dat volgt uit wat wij lezen over de zevende dag: 'En God rustte op de zevende dag van al zijn werk.' En hier lezen we: 'Nooit zullen zij ingaan in mijn rust.' Het staat dus vast dat er een rust is waarin mensen mogen binnengaan, maar zij die het eerst het goede nieuws hebben gehoord, zijn er niet binnengegaan, omdat zij weigerden te geloven. Daarom stelt God na zoveel jaren opnieuw een 'heden' vast met de woorden van David: 'Heden, als gij zijn stem hoort, weest dan niet halsstarrig.' Als Jozua hen werkelijk in die rust had binnengeleid, zou God later niet meer over een andere dag gesproken hebben. Hieruit volgt dat het volk van

God nog een sabbatrust te wachten staat. En wie Gods rust mag binnengaan, rust uit van zijn werk, zoals God uitrust van het zijne. Laten we ons dus inspannen die rust binnen te gaan. Laat niemand ten val komen door het slechte voorbeeld van hun ongelof na te volgen. Want het woord van God is levend en krachtig. Het is scherper dan een tweesnijdend zwaard en dringt door tot het raakpunt van ziel en geest, van gewrichten en merg. Het ontleedt de bedoelingen en gedachten van de mens. Geen schepsel is voor Hem verborgen, alles ligt open en bloot voor zijn ogen. Aan Hem hebben wij rekenschap af te leggen. Nu wij dan een verheven hogepriester hebben, een die de hemelen is doorgegaan, Jezus, de Zoon van God, moeten wij vasthouden aan onze belijdenis. Want wij hebben een hogepriester die in staat is mee te voelen met onze zwakheden; Hij werd zelf op allerlei manieren op de proef gesteld, precies zoals wij, afgezien dan van de zonde. Laten wij daarom vrijmoedig naderen tot de troon van Gods genade, om barmhartigheid en genade te verkrijgen en tijdige hulp.

Leer kerkelijk en liturgisch leven

Wij leven niet elk op ons eigen voor God. Wij leven voor God samen met alle christenen, samen met Gods priesters en met Zijn Zoon. Wij leven kerkelijk! Wij leven liturgisch! Wij moeten dus bidden niet elk op onze eigen manier, met onze eigen gevoelens, met onze eigen woorden en houdingen. Wij moeten kerkelijk bidden, naar de manier en voorschriften en raadgevingen die Christus ingeeft aan zijn Kerk. Wij moeten bidden en God vereren met de vieringen en feesten die de Kerk, met gezangen en gebeden, die de kerk voor ons opstelt en voorschrijft, met de houding en gebaren, die zij voor geheel haar gezin wijs heeft beschikt. Wij moeten God vereren op liturgische of kerkelijke wijze; met andere woorden wij moeten ons richten naar de opeenvolging van de liturgische feesten en tijden; wij moeten deel nemen, zo werkdadig mogelijk, aan de liturgische vieringen die met deze feesten verbonden zijn; wij moeten ons verenigen met de liturgisch of kerkelijke personen die voor de eredienst zijn uitgekozen en aangesteld. Zulk een leven is écht christelijk leven. De liturgie is waarlijk onderricht van Christus, voorbeeld van Christus en eredienst van Christus, verdergezet door zijn priesters, samen met ons zijn broeders en zusters, tot eer van de H. Drie-Eenheid en tot ons eeuwig heil.

Uit 'Onderhoudjes over de Liturgie'
1925, blz. 5, postume uitgave

Edward is dood, maar zijn uitstraling begint. De roep om heiligheid is niet te stuiten. Uiteindelijk volgt na een lange procedure de zaligverklaring op 2 oktober 1999 door paus Johannes-Paulus II te Rome. En Poppe zijn invloed en zijn uitstraling gaan nog immer door in binnen- en buitenland, want Poppe is 'een man van alle tijden'.

Edward Janssens
rector van het heiligdom van de zalige Edward Poppe te Moerzeke

Hij moest namelijk uit de doden opstaan.

31 maart Hoogfeest van de Verrijzenis van de Heer

Op de eerste dag van de week kwam Maria Magdalena vroeg in de morgen – het was nog donker – bij het graf en zag dat de steen van het graf was weggerold. Zij liep snel naar Simon Petrus en naar de andere, de door Jezus beminde leerling en zei tot hen: „Ze hebben de Heer uit het graf genomen en wij weten niet waar ze Hem hebben neergelegd.” Daarop gingen Petrus en de andere leerling op weg naar het graf. Ze liepen samen vlug voort, maar die andere leerling snelde Petrus vooruit en kwam het eerst bij het graf aan. Vooroverbukkend zag hij de zwachtels liggen maar hij ging niet naar binnen. Simon Petrus die hem volgde kwam ook bij het graf en trad wel binnen. Hij zag dat de zwachtels er lagen, maar dat de zweetdoek die zijn hoofd had bedekt niet bij de zwachtels lag, maar ergens afzonderlijk opgerold op een andere plaats. Toen ging ook de andere leerling die het eerst bij het graf was aangekomen naar binnen; hij zag en geloofde want zij hadden nog niet begrepen hetgeen er geschreven stond, dat Hij namelijk uit de doden moest opstaan.

RADIO MARIA

